

ΘΕΜΑΤΙΚΟΣ ΦΙΛΟΤΕΛΙΣΤΗΣ

Ενημερωτικό δελτίο του

Πανελληνίου Συλλόγου
Θεματικού Φιλοτελισμού & Νεότητας

Ν° 32 (Περίοδος Β') Οκτώβριος - Νοέμβριος - Δεκέμβριος 2007

“ΘΕΜΑΤΙΚΟΣ ΦΙΛΟΤΕΛΙΣΤΗΣ”

Τριμηνιαία Περιοδική Έκδοση
Έτος 8^ο, Τεύχος 32^ο
Οκτώβριος-Δεκέμβριος 2007

Ιδιοκτήτης: ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΘΕΜΑΤΙΚΟΥ ΦΙΛΟΤΕΛΙΣΜΟΥ & ΝΕΟΤΗΤΑΣ

Εκδότης-Διευθνήτης: Παντελής Λεούσης
Συντακτική Επιτροπή:
Π.Λεούσης, Ν.Καρδούλης, Α.Ιατρίδης

Διοικητικό Συμβούλιο Π.Σ.Θ.Φ.Ν. 2007-2008

Πρόεδρος: Παντελής Λεούσης
Αντιπρόεδρος: Παναγιώτης Καγκελάρης
Γεν. Γραμματέας: Νομικός Καρδούλης
Οικ. Διαχειριστής: Αλέκος Ιατρίδης
Έφορος: Ευάγγελος Ολύμπιος
Μέλη περιφέρειας:
Θανάσης Απέργης (Θεσσαλονίκη)
Αριστομένης Καλυβιώτης (Καρδίτσα)

Διεύθυνση Αλληλογραφίας
Αγίου Δημητρίου 12, 14452 Μεταμόρφωση
Τηλ. & Fax: 210-2825134, 210- 6716448
e-mail: p_leoussis@hotmail.com

Υπεύθυνος τυπογραφείου:
Σπύρος Ντάβρης, “ΛΥΧΝΟΣ ΕΠΕ”

Ο Θεματικός Φιλοτελιστής
διανέμεται δωρεάν στα μέλη.
Εγγραφή Νέων Μελών € 5, Νεότητας 2 €
Ετήσια Συνδρομή € 10, Νεότητας 3 €

Βραβεύσεις Θεματικού Φιλοτελιστή:

“EUROCUPRUM 2001” (Πολωνία) Χάλκινο
“ΕΦΙΛΑ 2002” (Ελλάδα) Μεγάλο Αργυρό
“TEMEX 2003” (Αργεντινή) Μεγάλο Αργυρό
“BRNO 2005” (Τσεχία) Επτάαργυρο
“JERUSALEM 2006” Αργυρό
“BALKANFILA '07” (Κων/πολη) Μεγάλο Αργυρό

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Γράμμα του προέδρου	2
Δικά μας και δικά σας νέα	3
BALKANFILA 2007	5
Περί “Κατηραμένων όφρων” (μέρος Α')	8
Αναδρομή στις ελληνικές φιλοτελικές εκθέσεις.....	16
Ο Σαμπολιόν και η Στήλη της Ροζέτας	20
Ανοικτή Επιστολή: Είδη κειμένων θεματικών συλλογών και οι τρόποι γραφής τους	23
Τουρκικό προσωπικό γραμματόσημο.....	26
Πυγμαχία	30
Αχ! Αυτό το πλάνο	35
Τί είναι βιολογία;	36
Λουτσιάνο Παβαρότι	38
Νέες εκδόσεις	42
Οι προεσεχείς διεθνείς εκθέσεις	44

CONTENTS

Editorial	2
Philatelic news.....	3
BALKANFILA 2007	5
About the “accurst serpents” (part I).....	8
History of the Hellenic Philatelic Exhibitions	16
Champolion and the Rosetta stone	20
The texts of the thematic collections	23
New Turkish personalized stamps	26
Boxing	30
Thematic plans	35
What biology is?	36
Luciano Pavarotti	38
New Greek stamp issues	42
Coming international exhibitions	44

THE THEMATIC PHILATELIST

Quarterly Journal

No.32, October-December 2007

Owner: THE PANHELLENIC SOCIETY OF THEMATIC PHILATELY & YOUTH

Editor-Director: Pantelis Leoussis

Editorial Committee: P. Leoussis, N. Kardoulis, A. Iatridis

Address for correspondence: 12, Agiou Dimitriou Str., GR-14452 Metamorphosi, Athens

Tel. & Fax: 0031- 210-2825134; e-mail: p_leoussis@hotmail.com

THE THEMATIC PHILATELIST is distributed gratis to the members

Annual subscription € 10. New members' subscription € 5

Αγαπητά μέλη, αγαπητοί φίλοι,

Τα ελπιδοφόρα σημάδια για τον ελληνικό φιλοτελισμό το χρόνο που μας αποχαιρέτησε φαίνεται πως έχουν συνέχεια. Μετά τη BALKANFILA 2007 και την μεγάλη επιτυχία που σημείωσε, τόσο οργανωτικά όσο και με τις υψηλές βραβεύσεις που πέτυχαν τα ελληνικά εκθέματα, ήρθε η ευχάριστη είδηση της επικείμενης έκθεσης "ΠΑΤΡΑ-ΑΘΗΝΑ" του προσεχούς Μαρτίου. Αμέσως μετά, ακολούθησε η κυκλοφορία ενός ακόμα πανέμορφου φιλοτελικού περιοδικού, και μάλιστα από σύλλογο της περιφέρειας. Μερικές εβδομάδες πριν είχε ανακοινωθεί η επανενεργοποίηση της Φιλοτελικής Εταιρείας Αγρινίου. Τώς να μην είναι ευχαριστημένος κανείς;

Τα ελληνικά θεματικά εκθέματα της διαβαλκανικής έκθεσης -όλα μελών του Συλλόγου μας- ήταν τα περισσότερα σε αριθμό από όλα τα κράτη που συμμετείχαν και απέσπασαν τις καλύτερες βραβεύσεις. Αν μάλιστα λάβουμε υπόψη μας πως οι κρίσεις έγιναν με βάση τους αυστηρούς κανόνες αξιολόγησης παγκοσμίων εκθέσεων της FIP, τότε το ένα επίχρυσο και τα τρία μεγάλα αργυρά μετάλλια που κατακτήσαμε ήταν μία καλή συγκομιδή. Όμως, το πιο ευχάριστο είναι το γεγονός ότι και τα τέσσερα εκθέματα εξελίσσονται συνεχώς και έχουν άριστες προοπτικές περαιτέρω ανόδου στο εγγύς μέλλον.

Όμως η ζωή δεν έχει μόνο τα ευχάριστα. Ο φιλοτελισμός, σαν αναπόσπαστο κομμάτι της -τουλάχιστον για μας που τον αγαπάμε και τον υπηρετούμε-, ακολουθώντας αυτό το αξίωμα έχει και δυσάρεστες ειδήσεις. Για παράδειγμα, δύο αθηναϊκά σωματεία που ξεκίνησαν ελπιδοφόρα, που ανέπτυξαν δράση και με τα οποία ο Σύλλογός μας συνεργάστηκε επανειλημμένα και με επιτυχία, δεν ακούγονται πια. Ο ομογάλακτός μας Σύλλογος των Θεματικών Φιλοτελιστών Ελλάδος έχει σιγήσει. Ο κάποτε δραστήριος Όμιλος Νέων Αμπελοκήπων, τα πρώτα βήματα του οποίου μας γέμισαν με ελπίδες και προσδοκίες, δεν εμφανίζεται πλέον πουθενά. Ούτε στις συνελεύσεις της ΕΦΟ, ούτε καν στους πίνακες ετήσιας χρηματοδότησης του ΕΛΤΑ. Είθε αυτές οι απουσίες να οφείλονται σε περιστασιακά προβλήματα ή σε αναστρέψιμες δυσκολίες. Το ευχόμαστε.

Έμεινε για το τέλος ο σχολιασμός μιας ακόμα ευχάριστης είδησης (πάντα, για το τέλος πρέπει να μένουν τα ευχάριστα). Στη BALKANFILA 2007 ο Θεματικός Φιλοτελιστής τιμήθηκε και πάλι με μεγάλο αργυρό μετάλλιο, χαροποιώντας τους συντελεστές της έκδοσής του αλλά και τιμώντας τους αναγνώστες του. Διότι η διεθνής αναγνώριση της ποιότητας ενός εντύπου, όπως τεκμαίρεται και από αυτή τη βράβευση, έχει άμεση αντανάκλαση και στο επίπεδο όσων το διαβάζουν, όσων το σπριζίζουν. Αυτός είναι ένας πρόσθετος λόγος για να ευχαριστήσουμε θερμά όλα τα μέλη μας, όλους τους φίλους του Συλλόγου μας, τους αναγνώστες του Θεματικού Φιλοτελιστή. Να τους ευχαριστήσουμε και να ευχηθούμε σε όλους

ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟ και ΦΙΛΟΤΕΛΙΚΑ ΠΡΟΚΟΜΜΕΝΟ το 2008!

Ο πρόεδρος

ΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑ ΣΑΣ ΝΕΑ!

Εκθέσεις με πρωτοβουλία της Π.Ε.Φ. Υπαλλήλων ΕΛΤΑ

• Η Πανελλήνια Ένωση Φιλοτελιστών Υπαλλήλων ΕΛΤΑ διοργάνωσε από 4 έως 7 Οκτωβρίου Έκθεση Γραμματοσήμου και τεκμηρίων στην Ελασσόνα, με τη συνεργασία του ομώνυμου Δήμου. Η έκθεση πραγματοποιήθηκε στα πλαίσια των εορταστικών εκδηλώσεων που έγιναν για την επέτειο της απελευθέρωσης της πόλης.

Στην Έκθεση, που ήταν εκτός συναγωνισμού, παρουσιάστηκαν εκθέματα ιστορικής, θρησκευτικής και τοπικής θεματολογίας και περιλάμβαναν, εκτός από φιλοτελικό υλικό, γκραβούρες, χάρτες κλπ. ντοκουμέντα σχετικά με τους Βαλκανικούς Πολέμους 1912-13 και τη Θεσσαλία.

• Η ίδια Ένωση διοργάνωσε επίσης από 15 έως 21 Οκτωβρίου 2007, με τη συνεργασία του Πολιτιστικού Κέντρου του Δήμου Άνοιξης Αττικής, μη συναγωνιστική έκθεση γραμματοσήμου στον ομώνυμο Δήμο, με θέμα το Περιβάλλον.

Φιλοτελική έκθεση στη Δράμα

Η δραστήρια Φιλοτελική Εταιρεία Δράμας, συμμετέχοντας στους εορτασμούς των ΕΛΕΥΘΕΡΙΩΝ 2007 για την επέτειο απελευθέρωσης της πόλης της Δράμας κατά τους Βαλκανικούς Πολέμους, οργάνωσε την 6^η Φιλοτελική Έκθεση, στην αίθουσα του Ξενοδοχείου "Εμπορικό".

Η έκθεση, η οποία δεν είχε συναγωνιστικό χαρακτήρα, είχε διάρκεια από 27 Ιουνίου έως 1^η Ιουλίου. Έλαβαν μέρος σε αυτή εννέα εκθέτες, οι τέσσερες από τους οποίους παρουσίασαν φιλοτελικές συλλογές, ενώ ένας παρουσίασε έκθεμα με τις δραστηριότητες του Συλλόγου. Οι υπόλοιποι εξέθεσαν συλλογές άλλων συλλεκτικών αντικειμένων.

Οι διοργανωτές, με σχετική ενημερωτική επιστολή, εξέφρασαν την ικανοποίησή τους για την επιτυχία της 6^{ης} Φιλοτελικής Έκθεσης Δράμας. Συγχαίρουμε θερμά.

Επίσημη παρουσίαση του βιβλίου *Η Ολυμπιακή έκδοση 1906*.

Το απόγευμα της 17^{ης} Οκτωβρίου, σε μία λαμπρή τελετή στο αμφιθέατρο της Παλαιάς Βουλής, έγινε η επίσημη παρουσίαση του βιβλίου του Μιχάλη Τσιρώνη *Η Ολυμπιακή έκδοση 1906* (βλ. Νο 31 Θ.Φ., σελ. 3). Παρευρέθηκε και τίμησε το συγγραφέα ένα πλήθος πέραν των 150 ατόμων, μεταξύ των οποίων ο πρώην Υπουργός Πέτρος Μολυβιάτης, ο ειδικός σύμβουλος των ΕΛΤΑ Μωυσής Κωνσταντίνης, σύσσωμο το Δ.Σ. της ΕΦΟ, πρόεδροι και μέλη των φιλοτελικών σωματείων της Αττικής κ.ά

Μετά από μία σύντομη εισήγηση-παρουσίαση του ίδιου του συγγραφέα στο έργο του, πήραν το λόγο ο Δήμαρχος Κηφισιάς Νίκος Χιωτάκης, ο Γιώργος Δολιανίτης, ο Διευθυντής Υπηρεσίας Φιλοτελισμού Βασίλειος Σχοινάς και ο Πρόεδρος της Ελληνικής Φιλοτελικής Ομοσπονδίας Αντώνης Βιρβίλης. Όλοι επεσήμαναν τη δύσκολη όσο και επιτυχημένη προσπάθεια του συγγραφέα και αναφέρθηκαν με θερμά λόγια στη σημασία του έργου και στην εν γένει φιλοτελική προσφορά του Μ. Τσιρώνη.

Η παρουσίαση έκλεισε με τις ευχαριστίες του συγγραφέα προς όλους όσους συνέβαλαν στην δημιουργία αυτής της άκρως επιτυχημένης έκδοσης.

Η Φ. Ε. Αργινίου επανεντάσσεται στην ΕΦΟ

Έγινε γνωστό ότι η Φιλοτελική Εταιρεία Αργινίου, με επιστολή που απέστειλε στη Διοίκηση της ΕΦΟ, ζητά την επανεγγραφή της στα μητρώα της Ομοσπονδίας. Η ανωτέρω Εταιρεία ήταν παλιό μέλος της ΕΦΟ, με έτος ίδρυσης το 1972. Μετά από μια μακρά περίοδο αδράνειας, ανασυντάχτηκε πρόσφατα και από τις 27 Νοεμβρίου 2006 έχει νέο ΔΣ που αποτελείται από τους:

Δημάδη Χαράλαμπο, Πρόεδρο.
Γρηγορόπουλο Βασίλειο, Αντιπρόεδρο.
Θεάκη Χρήστο, Γ. Γραμματέα.
Γραβάνη Νίκη, Ταμιά.

Σκαρμούτσο Ιωάννη, Μέλος.

Ο Σύλλογός μας χαιρετίζει το ευχάριστο γεγονός και παραμένει στη διάθεση της Φιλοτελικής Εταιρείας Αγρινίου για κάθε φιλοτελική βοήθεια και συνεργασία.

Εορτασμός των 70 ετών της ΦΕΑ

Η Ιστορική και δραστήρια Φιλοτελική Εταιρεία Αθηνών συμπλήρωσε αισίως 70 χρόνια ύπαρξης και φιλοτελικής δραστηριότητας. Πέρασαν 70 χρόνια από την ημέρα που ο πρωτεργάτης του φιλοτελισμού και πρώτος πρόεδρος της, ο αείμνηστος Γιώργος Παπαστεφάνου, συνέλαβε την ιδέα και πρωτοστάτησε στην ίδρυσή της. Μια επέτειος αξιοζήλευτη, που δίνει την ευκαιρία μιας ιστορικής αναδρομής στην μεγάλη και πολυσχιδή δραστηριότητα όλων αυτών των χρόνων, κατά τους οποίους γαλουχήθηκαν φιλοτελικά αρκετές γενεές Ελλήνων στους κόλπους της.

Η σεμνή γιορτή που οργανώθηκε το απόγευμα της 28^{ης} Νοεμβρίου 2007 στο ιδιόκτητο εντευκτήριο της οδού Τήνου για να τιμηθεί αυτή η επέτειος, άρχισε ακριβώς με αυτή την αναδρομή. Ο πρόεδρος Κώστας Σφήκας αφηγήθηκε με συνοπτικό και μεστό τρόπο το ιστορικό της Εταιρείας, από την ώρα της δημιουργίας της μέχρι τις μέρες μας, με ενδιαμέσες αναφορές στις σημαντικές στιγμές της, στις οργανωτικές πρωτοβουλίες στον τομέα των φιλοτελικών εκθέσεων και ομιλιών, στους κατά καιρούς χρηματίσαντες προέδρους της, στις αλλαγές έδρας κλπ.

Σε ιδιαίτερο σημείο της ομιλίας του ο Κώστας Σφήκας έκανε αναφορά στην προσωπικότητα του Γιώργου Παπαστεφάνου, με ιδιαίτερη έμφαση στην προσφορά του, τόσο τη φιλοτελική όσο και την κοινωνική και πατριωτική.

Το πρόγραμμα την γιορτής συνεχίστηκε με ενδιαφέρουσα ομιλία του πρώην προέδρου της ΦΕΑ Δημήτρη Σκίντζη με θέμα *Η Μαθηματική Επιστήμη μέσα από τα Γραμματόσημα*, και ολοκληρώθηκε με πλουσιο "μικρό δείπνο".

Στη γιορτή της Εταιρείας είχαν προ-

σκληθεί και παρευρέθηκαν εκπρόσωποι της Ελληνικής Φιλοτελικής Ομοσπονδίας με επί κεφαλής τον πρόεδρό Α. Βιρβίλη, ο επίτιμος πρόεδρος της ΕΦΟ Α. Παπαϊωάννου, πρόεδροι φιλοτελικών συλλόγων και πολλοί φιλοτελιστές.

Ο Σύλλογός μας εύχεται στην αδελφή Εταιρεία μακροήμερευση και πολλές ακόμη επιτυχίες στην "εις το διηνεκές" διαδρομή της.

Φιλοτελική Έκθεση "ΠΑΤΡΑ-ΑΘΗΝΑ 2008"

Όπως είχαμε προαναγγείλει στο προηγούμενο τεύχος του Θ.Φ., από καιρό γίνονταν προσπάθειες για τη διοργάνωση φιλοτελικής έκθεσης στην Πάτρα, με συνδιοργανώτριες την Φιλοτελική Εταιρεία Πατρών και τη Φιλοτελική Εταιρεία Αθηνών. Τελικά, οι προσπάθειες στέφθηκαν από επιτυχία και ήδη η έκθεση αναγγέλθηκε επίσημα.

Η "ΠΑΤΡΑ-ΑΘΗΝΑ 2008" δεν θα έχει συναγωνιστικό χαρακτήρα και θα πραγματοποιηθεί τον μήνα Μάρτιο. Η ακριβής ημερομηνία δεν έχει ακόμα προσδιοριστεί.

Νέο φιλοτελικό περιοδικό

Η Φιλοτελική Εταιρεία Πάτρας εξέδωσε πρόσφατα το πρώτο τεύχος ενός νέου φιλοτελικού περιοδικού με τον τίτλο *Φάρος του Φιλοτελιστή*.

Πρόκειται για μία πολυτελή έκδοση 32 σελίδων σε σχήμα 22 X 21 εκ., εξ ολοκλήρου έγχρωμη και σε άριστης ποιότητας χαρτί. Η κύρια θεματογραφία αυτού του πρώτου τεύχους αφορά σχεδόν αποκλειστικά τις μεγάλες κεφαλές Ερμή, με όλα τα κείμενα δημοσιευμένα σε δύο γλώσσες (ελληνικά και αγγλικά).

Το γεγονός της προσθήκης στον ελληνικό φιλοτελικό περιοδικό τύπο μιας ακόμα έκδοσης, και μάλιστα τέτοιου υψηλού επιπέδου, αποτελεί ασφαλώς ένα ιδιαίτερα ευχάριστο γεγονός και, ως τέτοιο, ο Σύλλογός μας το χαιρετίζει με ενθουσιασμό. Ευχόμαστε μακροήμερευση στο περιοδικό και καλή δύναμη στους εκδότες του.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Καλούνται οι θεματικοί εκθέτες - μέλη του συλλόγου μας να συμμετάσχουν στην έκθεση "ΠΑΤΡΑ-ΑΘΗΝΑ 2008". Παρά το γεγονός ότι η έκθεση δεν είναι συναγωνιστική, η συμμετοχή μας θα επιτύχει δύο σημαντικούς στόχους:

- Θα ενισχύσει την προσπάθεια των φίλων διοργανωτών συλλόγων.
- Τα εκθέματα των μελών μας θα αποτελέσουν χρήσιμα υποδείγματα

για νέους, εκκολαπτόμενους θεματικούς.

BALKANFILA 2007

Η αναβίωση του θεσμού των εκθέσεων BALKANFILA αποτελεί αναμφισβήτητα ένα σημαντικό και ιδιαίτερα ευχάριστο φιλοτελικό γεγονός. Αν μάλιστα ο θεσμός καταφέρει να διατηρηθεί, τότε η ευχαρίστηση θα είναι ακόμα μεγαλύτερη. Η σύσφιξη φιλικών και φιλοτελικών δεσμών που οι εκθέσεις BALKANFILA προωθούν, η καλύτερη γνώση των βαλκανικών εκθεμάτων από τους κριτές που έχει σαν αποτέλεσμα ορθότερες κρίσεις στις διεθνείς εκθέσεις FIP και FEPA, η ευκαιρία που δίνει στους Βαλκάνιους εκθέτες μιας ακόμα διεθνούς “αναμέτρησης δυνάμεων” σε τακτά διαστήματα, όλα συγκλίνουν στην επιβεβαίωση της χρησιμότητας αυτού του “πολύπαθου” θεσμού. Πολύπαθου διότι στα 42 χρόνια της ύπαρξής του κατάφερε να πραγματοποιήσει μόνο 14 εκθέσεις, αντί των 26 που στο Βαλκανικό Φιλοτελικό Συνέδριο του 1965 είχαν αποφασιστεί!

Για την ιστορία, αναφέρουμε τις 13 προηγούμενες οργανώσεις:

1. 1965 Βάρνα, Βουλγαρία
2. 1966 Κωνσταντινούπολη, Τουρκία
3. 1971 Βουκουρέστι, Ρουμανία
4. 1973 Σμύρνη, Τουρκία
5. 1975 Σόφια, Βουλγαρία
6. 1977 Βελιγράδι, Γιουγκοσλαβία
7. 1979 Αθήνα, Ελλάδα
8. 1981 Κωνσταντινούπολη, Τουρκία
9. 1983 Βουκουρέστι, Ρουμανία
10. 1985 Βράτσα, Βουλγαρία
11. 1987 Νόβισαντ, Γιουγκοσλαβία
12. 1989 Θεσσαλονίκη, Ελλάδα
13. 1991 Μπακάου, Ρουμανία

Έκτοτε, και μέχρι το 2007, η BALKANFILA παρέμεινε σιωπηλή. Τόσο πολιτικοί όσο και – κυρίως- οικονομικοί λόγοι απέτρεψαν τη ομαλή συνέχεια της.

Η Κωνσταντινούπολη ήταν ιδανικός τόπος για την αναβίωση της BALKANFILA, μετά από 16 ολόκληρα χρόνια. Η Βασιλεύουσα της Ανατολικής Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας και των Βυζαντινών Αυτοκρατόρων, η πρωτεύουσα των Οθωμανών Σουλτάνων και σημερινή συμπρωτεύουσα της Τουρκικής Δημοκρατίας, μεγαλού-

πολη 15 εκατομμυρίων κατοίκων, διαθέτει όλες τις προϋποθέσεις για μια άριστη οργάνωση, όσο και υποδοχή και φιλοξενία των επισκεπτών της: Ιστορία, μνημεία, υποδομές, δραστήρια Φιλοτελική Ομοσπονδία, πρόθυμα, γενναιόδωρα και άριστα συνεργάσιμα Ταχυδρομεία, καλή θέληση και μεγάλη φιλική διάθεση.

Η έκθεση είχε την υποστήριξη της Ευρωπαϊκής Φιλοτελικής Ομοσπονδίας η οποία είχε διορίσει το μέλος του Δ.Σ της Α. Βιρβίλη ως Συντονιστή.

Ο χώρος της έκθεσης, ένα εκθεσιακό κέντρο 50 χιλμ. περίπου μακριά από το Κέντρο, ήταν απόλυτα κατάλληλος, τόσο από πλευράς χωρητικότητας όσο και από πλευράς φωτισμού. Μειονέκτημα ίσως η μεγάλη απόσταση από το κέντρο. Παρά την σύνδεσή του με την πόλη με τακτική και δωρεάν συγκοινωνία, οι επισκέπτες ήταν λίγοι, θυμίζοντας την OLYMPHILEX 2004 ή ελληνικές εθνικές εκθέσεις.

Στην BALKANFILA 2007 συμμετείχαν και οι 10 βαλκανικές χώρες (έλειπε η Βοσνία-Ερζεγοβίνη), με 207 συνολικά εκθέματα όλων των Τάξεων, ως εξής:

Ελλάδα 38, Τουρκία 48, Ρουμανία 28, Βουλγαρία 27, Σερβία 19, Κροατία 24, Σλοβενία 8, FYROM 6, Μαυροβούνιο 6 και Αλβανία 3.

Εκτός των βαλκανικών χωρών, συμμετείχαν στην έκθεση και εκθέτες από άλλες χώρες, με εκθέματα βαλκανικού ενδιαφέροντος. Αυτές ήταν οι Μ. Βρετανία με 7 εκθέματα, ΗΠΑ με 4, Γαλλία με 1, Ιταλία με 2, Αυστρία με 1, Ελβετία με 1 και Ισραήλ με 1.

Βραβεύσεις

Οι ελληνικές συμμετοχές εθριάμβευσαν, κατακτώντας τα δύο Μεγάλα Βραβεία της έκθεσης

Μεγάλο Βραβείο της Βαλκανικής Τιμητικής Τάξης (Championship Class) Εμμανουήλ Μαυρίδης, *Οι πρώτοι Ολυμπιακοί Αγώνες του 1896*

Μεγάλο Διαβαλκανικό Βραβείο των Τάξεων Συναγωνισμού Εμμανουήλ Μυλωνάκης, *Ταχυδρομική Ιστορία Κρήτης*, 95 βαθμοί.

Οι υπόλοιπες ελληνικές βραβεύσεις έχουν ως εξής:

- Μεγάλα Χρυσά μετάλλια
Γιώργος Σπάρης, *Ολυμπιακή έκδοση 1896*
(Συμμετοχή στην Τιμητική Τάξη)
Χρυσά Μετάλλια
Αλέξιος Παπαδόπουλος, *Βρετανικά Ταχυδρομεία του Λεβάν*, + Δώρο, 90
Louis Fanchini, *Δοκίμια μεγάλων κεφαλών Ερμή*, (Ενός Πλαισίου) + Δώρο, 93
Μεγάλα Επίχρυσα
Κώστας Χαζάπης, *Κατοχή + Συγχαρητήρια*, 88
Μιχάλης Πετραδάκης, *Τα Οθωμανικά Ταχυδρομεία της Δωδεκανήσου*, 88
Κωνσταντίνος Πολίτης, *Ταχυδρομείο Ζέπελιν από και προς την Ελλάδα*, 86
Σοφία Δρόσου, *Ελληνικά Ταχυδρομεία στην Κρήτη και στο εξωτερικό*, 85
Επίχρυσα
Ιωακείμ Χαλβατζίδοπουλος, *Ποδόσφαιρο*, 81
Παναγιώτης Καγκελάρης, *Παγκόσμιο Προσκοπικό Κίνημα*, 80
Μιχάλης Τσιρώνης, *Τελευταία έκδοση μεγάλων κεφαλών Ερμή*, 85
Θεόδωρος Παπαηλιού, *Η εξέλιξη του Αγροτικού Ταχυδρομείου στην Ελλάδα*, 83
Παναγιώτης Καγκελάρης, *Το Τσέχικο Προσκοπικό Ταχυδρομείο του 1918* (ΕΠ) 82
Φιλώτας Πάσχος, *Το Ταχυδρομείο της πόλης μου Θεσσαλονίκης, 1912-1950* (Νεότητα), 81
Σωκράτης Μπόζοβιτς, *Ταχυδρομείο με διπλωματικό σάκο σχετικό με την Ελλάδα* (ΕΠ) 80
Μεγάλα Αργυρά
Ευάγγελος Ολύμπιος, *Θέατρο*, 78
Θανάσης Απέργης, *Ποδήλατο, ένας γνωστός άγνωστος φίλος*, 78
Αργυρά
Παναγιώτης Καγκελάρης, *Ελληνικές Εκδόσεις Θράκης*, 72
Παναγιώτης Καγκελάρης, *Η Ελληνική έκδοση της Δόξας*, (ΕΠ) 79
Γιώργος Σπάρης, *Hellenic Steam Navigation John Mac Dowall and Barbour*, (ΕΠ) 77
Φώτης Κεραμιδόγλου, *Τα Χαρτόσημα Θράκης 1920-1922*, (ΕΠ) 72
Αθανάσιος Πάσχος, *Ο Έλεγχος Συναλλαγματος στη Θεσσαλονίκη 1936-1951*, (ΕΠ) 71
Δημήτριος Σπάρης, *Οι πρώτες Σιδηροδρομικές Σφραγίδες της Ελλάδας* (Νεότητα), 70
Επάργυρα
Παναγιώτης Καγκελάρης, *Βασίλειο της Αιγύπτου*, 69.
Χαλκά
Γιώργος Σπάρης, *Ναυτιλιακές σφραγίδες στη Β' Ολυμπιακή Έκδοση*, (ΕΠ) 68
Φιλοτελική Φιλολογία
Χρυσά μετάλλια
Μιχάλης Τσιρώνης, *Ολυμπιακή Έκδοση 1906*, + Δώρο, 91
Μεγάλα Επίχρυσα
Αρ. Καραμήτσος, *Κατάλογος Γραμματοσήμων και Ταχυδρομικής Ιστορίας (1859-2007) "ΕΛΛΑΣ 2007"*, 87,
Μιχάλης Πετραδάκης, *Τα Χαρτόσημα της Δωδεκανήσου*, 86
Ορέστης Βλαστός ΕΠΕ: *Κατάλογος Γραμματοσήμων και Ταχυδρομικής Ιστορίας "ΒΛΑΣΤΟΣ 2007"*, 85
Επίχρυσα
Γιώργος Σπάρης, *Αναμνηστική Έκδοση των Πρώτων Ολυμπιακών Αγώνων*, Αθήνα 1896, 81
Μεγάλα Αργυρά
Ελληνική Φιλοτελική Εταιρεία, *Κατάλογος Έκθεσης Φιλοτέλεια 2005*, 76
Νικόλαος Μπεργιόπουλος, *Κατάλογος-Μελέτη Ειδικών Αναμνηστικών Σφραγίδων, 1969-1980*, 75
Πανελλήνιος Σύλλογος Θεματικού Φιλοτελισμού και Νεότητας, *Περιοδικό Θεματικός Φιλοτελιστής*, 75
Ορέστης Βλαστός ΕΠΕ: *Κατάλογος Γραμματοσήμων και Ταχυδρομικής Ιστορίας "ΚΥΠΡΟΣ 2007"*, 75
Επάργυρα
Ελληνική Φιλοτελική Εταιρεία Θεσσαλονίκης, *Περιοδικό Φιλοτελικά Νέα*, 68,
Λάζαρος Πετρόπουλος, *Θεσσαλονίκη και γραμματόσημα*, 65
Στην BALKANFILIA 2007 συμμετείχαν, επίσης, στην Τάξη Ελληνοδικών (εκτός συναγωνισμού), τα εκθέματα των Αντώνη Βιρβίλη, Ο ρόλος των Υγειονομείων και Λοιμοκαθαρτηρίων στην Ελλάδα και Αλέκου Γαληνού, *Το Αγνωστο Ταχυδρομείο του Λεβάν στην Τουρκία, 1918-1923* και στην Επίτιμη Τάξη ο Ν. Ασημακόπουλος (ΗΠΑ) με το έκθεμα *Μεγάλες κεφαλές του Ερμή*.
Οι συναγωνιστικές συμμετοχές του συνόλου των βαλκανικών χωρών, κατά Τάξη, και με τις αντίστοιχες βραβεύσεις, συμπεριλαμβανομένης της Φιλοτελικής Φιλολογίας, είναι όπως εμφανίζονται στον ακόλουθο πίνακα:

	LG	G	LV	V	LS	S	SB	B	Δίπλωμα	Σύνολο
Ελλάδα	2	2	7	8	6	6	3	1		36
Τουρκία	1		5	8	11	5	5	13		48
Ρουμανία		2	3	7	4	4	2	1		23
Βουλγαρία		1	1	2	6	6	2	4	1	23
Σερβία		3		6		3	2	3		17
Μαυροβούνιο					2			1		3
Κροατία	1		3	4	5	1	3	5		22
Σλοβενία	1		2	3		1	1			8
Αλβανία						2		2		4
FYROM						2		4		6

Από τα ανωτέρω γίνεται φανερή η διαφορά φιλοτελικής δυναμικότητας μεταξύ των βαλκανικών χωρών. Διακρίνεται επίσης η προτεραιότητα της χώρας μας σε εκθέματα υψηλού επιπέδου, όσο και σε αριθμητική υπεροχή. Με εξαίρεση τη διοργανώτρια Τουρκία, η οποία ήταν φυσικό να προσελκύσει το ενδιαφέρον και να προωθήσει νέους εκθέτες με πρωτόλεια εκθέματα (13 χάλκινα + 5 επάργυρα, έναντι 1 + 2 της Ελλάδας, που και αυτά ανήκαν στην τάξη Φιλοτελικής Φιλολογίας), η χώρα μας παρουσιάστηκε με τον μεγαλύτερο αριθμό εκθεμάτων.

Θα πρέπει να σημειωθεί ότι, αν και η έκθεση υπάγεται σε τύπο εκθέσεων εθνικού χαρακτήρα και οι βραβεύσεις θα πρέπει να ήταν κατά 5 βαθμούς μεγαλύτερες, με κοινή απόφαση των κριτών η βαθμολογία και τα αντίστοιχα μετάλλια υπήρξαν εκείνα των διεθνών εκθέσεων. Ο λόγος ήταν ότι με τα νέα δεδομένα θα πρέπει οι κρίσεις των εκθέσεων BALKANFILA να μην αφίστανται των διεθνών, ώστε να αποκτήσουν και το ανάλογο κύρος.

Η οργανωτική επιτροπή είχε την συγκινητική πρωτοβουλία να βραβεύσει με ένα δώρο για την πολύχρονη προσφορά τους στο θεσμό των BALKANFILA τους Άγγ. Παπαϊωάννου και Α. Βιρβίλη, J. Veliscovic (Σερβία), Α. Bartoc (Ρουμανία) και I. Kostov, C. Nikoltchev (Βουλγαρία).

Στη διεθνή κριτική επιτροπή συμμετείχαν οι Α. Βιρβίλης, Ν. Ζαφειρακόπουλος και Αλ. Γαληνός, ο οποίος υπήρξε και Γραμματέας της.

Εθνικός αντιπρόσωπος ήταν ο Παντελής Λεούσης.

Σε ότι αφορά τις θεματικές συμμετοχές, η BAKANFILA 2007, απεδείχθη για μια ακόμα φορά η στέρηση των Βαλκάνιων φιλοτελιστών σε αυτό το τομέα. Τα εκθέματα λίγα, το επίπεδο χαμηλό. Είκοσι εκθέματα όλα κι' όλα, από δέκα χώρες που συμμετείχαν. Από αυτά, τρία πήραν Χάλκινο και τέσσερα Επάργυρο. Τα 4 ελληνικά εκθέματα κατέλαβαν τη 2η, 3η, 5η και 7η θέση, με δύο Επίχρυσα και δύο Μεγάλα Αργυρά. Συγκομιδή καθόλου ευκαταφρόνητη. Μεγάλο Αργυρό κατέκτησε και ο Θεματικός Φιλοτελιστής, το μοναδικό θεματικό περιοδικό που εμφανίστηκε στην έκθεση.

Υπάρχει πολύς δρόμος μέχρι τα Βαλκάνια να προσεγγίσουν το επίπεδο του θεματικού φιλοτελισμού της Δυτικής Ευρώπης. Δυστυχώς!

Η αυλαία της BALKANFILA 2007 έπεσε, αφήνοντας το αισιόδοξο μήνυμα της φιλικής διάθεσης, της αγαστής συνεργασίας, της θέλησης των φιλοτελικών εκπροσώπων των ένδεκα βαλκανικών χωρών για συνεννόηση και ειρηνικές πρωτοβουλίες, όπως αυτές των φιλοτελικών εκθέσεων. Είναι βέβαιο ότι και οι δέκα χώρες θα ήθελαν να έχουν την δυνατότητα της διοργάνωσης μιας από τις επόμενες BALKANFILA, της φιλοξενίας των βαλκάνιων συναδέλφων στις χώρες τους. Η οικονομική συγκυρία είναι το μόνο εμπόδιο. Όλοι όμως προσπαθούν. Η γειτονική Τουρκία έδωσε το παράδειγμα με τον καλύτερο τρόπο. Και την ευχαριστούμε.

Π. Λ.

Περί “κατηραμένων όφρων” (μέρος Α')

του Παντελή Λεούση

Η τύχη των σχέσεων μεταξύ φιδιού και ανθρώπων είχε από την αρχή προδιαγραφεί. Φρόντισε γι' αυτό και η Παλαιά Διαθήκη. Ο όφης, σύμβολο του κακού και του διαβόλου, ξεγέλασε την Εύα και έγινε αιτία για την έξωση των πρώτων προγόνων μας από τον αιώνιο παράδεισο, την Εδέμ (1). Απεκλήθη μάλιστα και «κατηραμένος»! Έκτοτε, ίσως η πρώτη σχέση μεταξύ ανθρώπου και φιδιών που κάποιος θα σκεφτεί είναι ο κίνδυνος να δηλητηριαστεί από ένα δηλητηριώδες δάγκωμα φιδιού και το πρώτο μέλημα όποιου συναντήσει ένα φίδι είναι να αναζητήσει φονικό εργαλείο για να το εξοντώσει. Επικίνδυνο ή άκακο, μικρό ή μεγάλο, χρήσιμο ή όχι, η μοίρα του είναι προδιαγεγραμμένη. Ακόμα και με τις ρόδες του αυτοκινήτου μας το καταδιώκουμε (άρα, χωρίς ίχνος προσωπικού κινδύνου). Με οτιδήποτε. Φτάει να εξοντωθεί.

Το φίδι ήταν ανέκαθεν πα-

1. Ο “κατηραμένος όφης” προσφέρει το μήλο, με συνέπεια την εκδίωξη των πρωτοπλάστων από τον παράδεισο (Μιχαήλ Αγγελος, Capella Sixtina)

ρόν και έπαιζε σημαντικό ρόλο σε όλες τις αρχαίες θρησκείες και μυθολογίες των αρχαίων πολιτισμών. Παράλληλα, έχει συχνή παρουσία σε θρησκευ-

2. Ο Δίας με τον κεραυνό του εξοντώνει το τερατώδες φίδι Τυφώνα

τικές δοξασίες, σε τελετές, ιεουργίες και στις λαϊκές παραδόσεις. Οι θρύλοι και οι μύθοι που το έχουν περιβάλει σε σχεδόν κάθε πολιτισμό, σε πολλά

μέρη του κόσμου έχουν συνδυαστεί με θρησκευτικές προεκτάσεις.

Στην αρχαία ελληνική μυθολογία το φίδι καταλαμβάνει σημαίνουσα θέση, ήδη από τα χρόνια της κοσμογονίας. Ο Οφίων ή Οφιονεύς ήταν κυρίαρχος του κόσμου. Ήταν αυτός που εκκόλαψε το αρχέγονο αυγό από το οποίο γεννήθηκαν όλα τα όντα. Μαζί με την Ευρυνόμη βασίλευαν στους Τίτάνες, προτού οι δυο τους χάσουν την εξουσία από τον Κρόνο και τη Ρέα και γκρεμιστούν στα Τάρταρα.

Ο Δίας, με την εξόντωση του του τερατώδους φιδιού Τυφώνα ή Τυφωαίου, έκανε ένα αποφασιστικό βήμα για την κυριαρχία του στον κόσμο (2).

Για αρκετούς από τους θεούς του Ολύμπου το φίδι είναι βασικό σύμβολο. Το κηρύκειο, το ραβδί που κρατά ο Ερμής, είναι διακοσμημένο με δύο φιδιά τυλιγμένα, το ένα αντίθετα από το άλλο, με τα κεφάλια τους αντικριστά (3), ενώ στο ραβδί πάνω από τα φιδιά είναι τοποθετημένα δύο φτερά. Η

3. Ο Ερμής με το κηρύκειο που δείτετε αντικριστά τυλιγμένα φιδιά

4. Αλλά και κηρύκειο της Αθηνάς εικονίζεται συχνά με φιδιά

5. Ο Περσέας κρατά το κεφάλι της Μέδουσας (γλυπτό του Μπ. Τσελίνι)

6. Η Αθηνά με ασπίδα που φέρει το "Γοργόνειο"

Αθηνά απεικονίζεται και αυτή συχνά με κηρύκειο που φέρει φίδια (4) διότι είναι τα ιερά ερπετά της Θεάς. Ένα μάλιστα από αυτά, το ιερό φίδι, κατοικεί στην Ακρόπολη, στο ναό της Θεάς. Η ίδια η θεά Αθηνά μεταμόρφωσε την όμορφη Μέδουσα σε απεχθές τέρας, που αντί για μαλλιά είχε φίδια. Τελικά η Μέδουσα σκότωσε ο Περσέας (5). Το κεφάλι της, το περίφημο "Γοργόνειο", το παρέλαβε η θεά από τον ήρωα και το επίθεσε στην ασπίδα της (6) επειδή, ακόμη και νεκρό, συνεισέφερε στην άμυνά της (πέτρωνε όποιον το κοιτούσε).

Ο Πύθων, το τεράστιο φίδι της νεκράναστασης με τα εκατό κεφάλια, αποκάλυπτε στην Πυθία τα ακατάληπτα λόγια που αυτή άρθρωνε με κραυγές, αφού αυτή προηγουμένως είχε πλυθεί και πει νερό από την Κασταλία πηγή και είχε πείσει σε έκσταση. Οι Πυθικοί Αγώνες ή Πύθια (7) θεσπί-

Η εξόντωση μιας από τις κόρες του Πύθωνα, της Λερναίας Ύδρας

7. Τα Πύθια πήραν το όνομά τους από το τερατώδες φίδι Πύθωνα που εξόντωσε ο Απόλλων

στηκαν προς τιμή του νεκρού Πύθωνα των Δελφών. Φονέας του ο Απόλλων, μόλις τέσσερις ημέρες μετά τη γέννηση του. Γι' αυτό απέκτησε το προσωνύμιο "Πύθιος".

Από τον Πύθωνα γεννήθηκαν σχεδόν όλα τα τέρατα της ελληνικής μυθολογίας, όπως η Γοργώ, ο Γηριόνης, ο Κέρβερος, η Σφίγγα και η Λερναία Ύδρα, το φίδι με τα πολλά κεφάλια που εξολόθρευσε ο Ηρακλής (8).

Αλλά και ο ίδιος ο Δίας, σε κάποιες εκδοχές μύθων, ήταν ένα τρομερό φίδι.

Ο Ηρακλής, οκτώ μηνών μωρό ακόμα, έπνιξε τα δύο φίδια που έστειλε στην κούνια του η Ήρα, με σκοπό να τον ξεκάνει (9).

Στην Ιλιάδα του Ομήρου, ο Απόλλων έστειλε θαλασσινά φίδια για να πνίξουν τον μά-

10. Ο Λαοκώων και τα παιδιά του ανάμεσα στα θαλασσινά φίδια του Απόλλωνα (Μουσείο Βατικανού)

8. Ο Ηρακλής βρέφος πνίγει τα φίδια (πίνακας του Jos. Reynolds)

νη Λαοκώωντα και τα παιδιά του, για να μην αποκαλύψει το μυστικό του Δούρειου Ίππου (10).

Ένα φίδι τυλιγμένο υπήρχε και στο ραβδί του μυθικού γιατρού Ασκληπιού (11, 12, 15). Αυτό το ραβδί έγινε σύμβολο των ιατρών και φαρμακοποιών σε πολλές χώρες του κόσμου (13). Το φίδι ήταν ταυτόχρονα ιερό σύμβολο της θεάς Υγείας (14).

Οι μορφές του Αιώνα στην ύστερη ελληνορωμαϊκή και περσική αρχαιότητα εικονίζουν ένα πρόσωπο με φτερωτό κεφάλι λέοντα που κάθεται πάνω σε μία σφαίρα, γύρω από την οποία είναι κουλουριασμένο ένα φίδι.

Ο Αιών, φοινικικός θεός του χρόνου και του περάσματος από τη ζωή, αλλά και ο Χρόνος της ύστερης αρχαιότητας, έχουν το σχήμα δαίμονα περιτριγυρισμένο από φίδια.

Το φίδι είναι επίσης θεικό

11. Ο μυθικός θεός της ιατρικής γιατρός Ασκληπιός

12. 13. 14. Ο Ασκληπιός είχε για σύμβολο ένα ραβδί με τυλιγμένο πάνω του ένα φίδι, αυτό που έμεινε παγκόσμιο σύμβολο ιατρών και φαρμακοποιών. Αλλά και η θεά Υγεία είχε για σύμβολο το φίδι.

σύμβολο για τους Μινωάτες και δημοφιλές μοτίβο στη Μινωική τέχνη. Η "Θεά με τα φίδια" είναι ένα από τα γνωστότερα Μινωικά αγαλμάτια (16).

Στην Παλαιά Διαθήκη υπάρχουν διάφορες αναφορές για αρχέγονη μάχη μεταξύ του Θεού και ενός αντίπαλου τέρατος με τη μορφή φιδιού που ονομάζεται Λεβιάθαν ή Ραχάμπ. Αναφέρεται επίσης ότι ο Μωϋσής ύψωσε στην έρημο του Σινά τον "χαλκούν όφιν προς σωτηρίαν των Εβραίων".

Η αιγυπτιακή μυθολογία είναι και αυτή γεμάτη αναφορές στα φίδια. Όπως και στην ελληνική, πριν από τη δημιουργία του κόσμου υπήρχε ένα τεράστιο κουλουριασμένο φίδι, το Αμντουάτ, από το οποίο προέκυψαν ο θεός Ήλιος Ρα και ολόκληρη η κτίση. Αλλά και μετά από μία αρχέγονη καταστροφή από την οποία σώθηκε μόνο ένα πλάσμα, αυτό ήταν

16. Η "θεά με τα φίδια", ένα από τα γνωστότερα μινωικά αγαλμάτια

το φίδι Κερχέτ, προφανώς σε υπενθύμιση της ικανότητας του ερπετού να προβάλλει ανανεωμένο μετά την απόρριψη του δέρματός του.

Ο Αποφισ, ο μεγάλος

15. Ο Ασκληπιός σε προγραμματιστική σφραγίδα ιταλικού κρατιδίου. Στα δεξιά της κεφαλής του διακρίνεται το ραβδί με το τυλιγμένο φίδι

εχθρός του Ρα, είχε και αυτός τη μορφή φιδιού.

Η Ίσις, θέλοντας να μάθει το μυστικό όνομα του θεού-Ήλιου Ρα, κατασκεύασε ένα δηλητηριώδες φίδι και το τοποθέτησε στο δρόμο από όπου εκείνος θα περνούσε. Το φίδι τον δα-

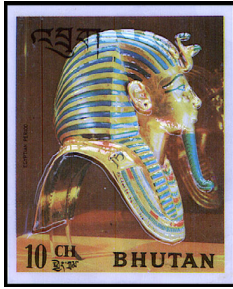
γκωσε, ο θεός-ήλιος υπέφερε από πόνους και παρακάλεσε την Ίσιδα να τον λυτρώσει. Τότε αυτή, σαν αντάλλαγμα, του ζήτησε να της αποκαλύψει το μυστικό μαγικό του όνομα, όπως και έγινε.

Στην Αρχαία Αίγυπτο, η Ασπίς, το δηλητηριώδες φίδι που μάλλον πρόκειται για τη γνωστή μας κόμπρα Νάγια (17), ήταν βασιλικό σύμβολο, αλλά και θεότητα. Στον τάφο του Τουτανχαμών, πάνω στη σαρκοφάγο, βρέθηκε ένα φλωροκαπνισμένο ξύλινο φίδι με μάτια από ημιδιαφανή χαλαζία (18). Επιγραφή που υπήρχε κοντά έγραφε ότι ο νεκρός ήταν

«αγαπημένος του Netjer-ankh», δηλαδή «του ζώντος θεού», τον οποίο αντιπροσώπευε τα γλυπτό φίδι. Το ίδιο φίδι συναντάμε να διακοσμεί το κάλυμμα της κεφαλής του νεαρού βασιλιά σε αγαλμάτια και τοιχογραφίες (19). Αλλά και στην πείφημη

17. 18. 19. Η κόμπρα Νάγια, ενδημική στην Αίγυπτο, είναι το ιερό φίδι-θεός που ομοίωμά του ήταν επάνω στη σαρκοφάγο του Τουτανχαμών. Στο αγαλμάτιο δεξιά, του ίδιου βασιλιά, παρόμοιο φίδι κοσμεί το μέτωπό του

20. 21. 22. Η νεκρική μάσκα του Τουτανχαμών έφερε και αυτή το φίδι πάνω από το μέτωπο. Το ίδιο ιερό φίδι συναντάται σαν διάδημα στις θεότητες και στους φαραώ, όπως στους Ραμσή Β' και βασίλισσα Νεφερίτι, ή στο θεό Ωρο

χρυσή νεκρική μάσκα του Τουταγχαμών υπάρχει το ιερό φίδι (20), όπως υπάρχει και σαν διάδημα στα κεφάλια θεών και βασιλέων (21, 22), συνοδευόμενο από το ιερό πουλί.

Αργότερα, κατά την ελληνορωμαϊκή εποχή, όσοι εγκληματίες ήταν τυχεροί και ευνοημένοι, εκτελούνταν με το δάγκωμά της κόμπρας. Είναι ευνόητο ότι όλες οι άλλες μορφές εκτέλεσης ήταν πολύ χειρότερες...

Στην αρχαία βαλτική παράδοση, το Ζάλτις, ένα άκακο πράσινο φίδι, ήταν ιδιαίτερα σεβαστό σύμβολο γονιμότητας και υγείας. Για να εξασφαλιστεί η ευημερία της οικογένειας, όλα τα σπίτια διατηρούσαν ένα Ζάλτις σε μια ειδική γωνία του σπιτιού και ολόκληρη η οικογένεια συγκεντρωνόταν σε τακτά διαστήματα και του απευθύνε προσευχές.

Για τους Σκανδιναβούς, ο κόσμος περιβάλλεται από το (καλό) φίδι της Μίνγκαρντ, ενώ ένα άλλο φίδι, ο Νιντχόγκ (το κακό), κατοικεί στο Κοσμικό Δέντρο Υγκντρασίλ και τρέφεται με τις ρίζες του.

Ένας από τους θεούς των Αβοριγίνων της Αυστραλίας έχει τη μορφή του φιδιού "Ουράνιο Τόξο" (rainbow serpent). Το φίδι-θεός ταξίδεψε σε όλη τη γη πλάθοντας τους ποταμούς και τις πηγές, όπου περιμένει να παγιδεύσει τους απρόσεκτους και τους παραβάτες των

κανόνων της φυλής. Σχέδια σε φλοιούς δέντρων συχνά παρουσιάζουν τη δύναμη και το τρομερό δέος που εμπνέει το φίδι του Ουράνιου τόξου. Αλλά και για τους Αβοριγίνους Ανανγκού, ο κυριότερος πρόγονός τους ήταν ο Κουνίγια, ο Πύθων Woma (είδος πύθωνα που ενδημεί στην Αυστραλία). Το ιερό βουνό Ουλούρου περιλαμβάνει

23. Ο πύθων "Κουνίγια" και το Ουλούρου, ιερό βουνό των Αβοριγίνων

σπήλαια με πλήθος σχετικών βραχογραφιών (23).

Μια από τις κυρίαρχες θεότητες των πολιτισμών του Μεξικού και της Κεντρικής Αμερικής γενικότερα είναι το Κετζαλκόατλ (24), που στη γλώσσα Ναχουάτλ σημαίνει "φερωτό φίδι". Οι

24

Μαγία το αποκαλούν Κουκουλκάν. Ήταν ο θεός της γης, θεός δημιουργός και καταστροφάς, πατέρας θεών και ανθρώπων, ο σύνδεσμος μεταξύ της ζωής και του θανάτου. Στο Εθνικό Μουσείο Ανθρωπολογίας της πόλης του Μεξικού υπάρχει άγαλμα που την απεικονίζει με πρόσωπο που αποτελείται από δύο κεφάλια φιδιών με δηλητηριώδη δόντια.

Στο Μεξικό, στο Chichen Itza του Γιουκατάν, υπάρχουν οι "Στήλες των Φιδιών" (25). Ανήκουν σε ένα λατρευτικό κέντρο των Μάγια, αρχιτεκτονικό υπόδειγμα της αντίληψής τους περί κοσμογονίας, που αποτελείται από πέντε ξεχωριστά κυκλικά συμπλέγματα ναών, το κεντρικό κτίριο των οποίων είναι διακοσμημένο με ανάγλυφα φανταστικά φίδια (26). Στο Μεξικό επίσης, σε ναό των Ατζέκων της πόλης Xochicalco, ανασκάφηκε μεταξύ άλλων η «Πυραμίδα του Φερωτού Φιδιού» (Quetzalcóatl), που περιλάμβανε ανάγλυφα φερωτά φίδια (27) και πρόσωπα με περίτεχνες κομμώσεις.

Περίφημος είναι και ο Τρικάρηνος Όφις (28), η χάλκινη Τρίποδος των Δελφών που απεικονίζει τρία συνεστραμμένα φίδια και στήριζε τον χρυσό τρίποδα του μνημείου των Πλαταιών. Την κατασκεύασαν οι Έλληνες και την τοποθέτησαν στους Δελφούς μετά το τέλος της μάχης των Πλαταιών,

← 25. Οι “Στήλες των φιδιών”, από τον Μεγάλο Ναό των Μάγια στο Τσιτσέν Ιτζά. 26. Κεφάλι φιδιού από το λατρευτικό κέντρο των Μάγια 27. Κεφάλι φτερωτού φιδιού του, από την ομώνυμη πυραμίδα του Quetzalcoatl.

σε ανάμνηση των 31 ελληνικών πόλεων που συμμετείχαν σε αυτήν. Ο Ηρόδοτος λέει ότι κατασκευάστηκε με το χαλκό από τις όπλα των ηττημένων Περσών. Αιώνες αργότερα, ο Μέγας Κωνσταντίνος μετέφερε και εγκατέστησε τον Τρικάρηνο Όφι στην Κωνσταντινούπολη, για τη διακόσμηση του Ιπποδρόμου, εκεί όπου βρίσκεται μέχρι σήμερα.

Οι Οφείτες των πρώτων μ.Χ. χρόνων, συνδυάζοντας το φίδι με τη ρήση του Ιησού Χριστού στην Καινή Διαθήκη: “γίνεσθε φρόνιμοι ως ο όφης”, λάτρευαν τα φίδια και τα θεωρούσαν σύμβολο της υπέρτατης δύναμης της φρόνησης και της μυστηριακής γνώσης.

Η περίκλειστη αναπαράστασή του φιδιού που δαγκώνει την ουρά του (29), του “ουροβόρου όφεως”, δηλαδή του

φιδιού τη στιγμή που ελίσσεται γύρω από τον εαυτό του και δαγκώνει την ουρά του αφαιρώντας το υπόλοιπο παλαιού δέρματός του, δίνοντας έτσι την εντύπωση ότι τρώει την ουρά του, αποτελεί ένα αρχαίο σύμβολο της αιωνιότητας και της συνέχειας του κυκλικού χρόνου. Αποτελεί επίσης από τα πλέον διαδεδομένα μασονικά (που προϋπήρχαν του Μασονισμού) ή ακόμη και γνωστικά σύμβολα.

Ενώ σε πολλές θρησκείες το φίδι είναι κυρίως ένα σύμβολο, η άμεση λατρεία του φιδιού ως θεϊκό πλάσμα δεν είναι ασυνήθιστη. Είναι πασίγνωστες οι λατρείες της κόμπρας στην Ινδία, ενώ στην Αφρική ο πύθωνας έχει ακόμα τους προσκυνητές του. Υπάρχουν μάλιστα σε περιοχές της Αφρικής τελετές βάπτισης στις οποίες συμμετέχουν πύθωνες (30).

Στην Άπω Ανατολή υπάρχουν επίσης οι γνωστοί γόητες

φιδιών (Βιρμανοί, Ινδοί και άλλοι Ασιάτες), οι οποίοι συναντώνται και στη Βόρειο Αφρική (31). Σχεδόν όλοι τελειώνουν τις τελετές ή επιδείξεις τους με ένα φιλί στην κορυφή του κεφαλιού μιας κόμπρας. Είναι ευνόητο ότι τα δαγκώματα και τα μοιραία περιστατικά ενυπάρχουν σε όλες τις παραπάνω περιπτώσεις. Γνωστοί είναι επίσης οι “χοροί του φιδιού” που συναντώνται στην ευρύτερη περιοχή των Ινδών (32).

Στην Αμερική εκτελείται πάντα ο Χορός των φιδιών (33), μία τελετή των Ινδιάνων της φυλής Χόπι ή Μοκί της βορειοανατολικής Αριζόνας. Κάθε φθινόπωρο οι χορευτές, ως παράκληση προς τους θεούς για τη δημιουργία βροχής, κρατούν στα χέρια, συγκρατούν με το στόμα τους και χοροπηδούν ανάμεσα από κροταλίες και άλλα φαρμακερά φίδια σε μια καλοφραγμένη μάνδρα, ενώπιον πολυπληθούς κοινού. Ύστερα από δύο ώρες που διρκεί ο χορός τους, οι χορευτές φέρουν πολλές πληγές στο σώμα τους από τα δαγκώματα των φιδιών. Λέγεται ότι δεν παθαίνουν επειδή έχει προηγηθεί δεκαπενθήμερη νηστεία που καθαρίζει το αίμα τους καθώς διάφορες καθαρικές προπαρασκευαστικές ιεροτελεστίες.

Αλλά ακόμα και σήμερα, στο δυτικό κόσμο, η χρησιμοποίηση των φιδιών σε θρησκευτικές ιεροτελεστίες δεν

28. Ο “Τρικάρηνος Όφης” στην Κωνσταντινούπολη

29. Ο “Ουροβόρος Όφης” απεικονίζεται σαν σύμβολο σε μία από τις λεπτομέρειες του χαρτονομίσματος των 500 Δρχ. του 1983

30. Σε περιοχές της Αφρικής, στην τελετή βάπτισης συμμετέχουν πύθωνες

31

32. Στο Μπαγκλαντές οι κόμπρες συμμετέχουν και σε ειδικούς τοπικούς χορούς...

είναι ασυνήθιστη, όπως π.χ. στις τελετουργίες κάποιων προτεσταντικών αιρέσεων (πεντηκοστιανών) των ΗΠΑ στις οποίες λαβαίνουν μέρος και φίδια (34) (snake-handlings).

Η αναμφισβήτητη απόκοσμη εμφάνιση του φιδιού, η δι-απεραστική ψυχρή ματιά του, η φημισμένη δυνατότητά του να επιφέρει τον απροσδόκητο και ξαφνικό θάνατο, ο φόβος και η απέχθεια την οποία νοιώθουν πολλοί για το φίδι, έχει τελικά μετατραπεί σε έχθρα. Είναι εμπομένως φυσικό το φίδι να έχει ιδιαίτερα παράπονα από τον ...Δημιουργό.

Η πιθανότητα οποιουδήποτε μεμονωμένου ανθρώπου να έρθει αντιμέτωπος με ένα δηλητηριώδες φίδι κατά τη διάρκεια της ζωής του έχει μειωθεί σχε-

δόν στο μηδέν, ως συνέπεια της πολύ μεγάλης αύξησης του παγκόσμιου πληθυσμού και της συγκέντρωσης των ανθρώπων στις πόλεις, όπου τα δηλητηριώδη φίδια δεν μπορούν να επιζήσουν, αλλά και της μείωσης γενικά του αριθμού των φιδιών συνεπεία της εισβολής και της καταστροφής των βιοτόπων τους από τον άνθρωπο. Συγχρόνως, η πιθανότητα οποιουδήποτε δηλητηριώδους φιδιού, κάποτε κατά τη διάρκεια της ζωής του, να βρεθεί στη θέση να πρέπει να δαγκώσει έναν άνθρωπο, σαν μόνο τρόπο υπεράσπισης του, αυξάνεται γεωμετρικά, συνεπεία του πάρα πολύ διογκωμένου ανθρώπινου πληθυσμού, της συνεχώς αυξανόμενης ανθρώπινης κινητικότητας, και της αυξανόμενης χρησιμοποίησης των απομακρυσμένων περι-

οχών για λόγους κάθε είδους αναψυχής. Η μία από αυτές τις πιθανότητες αντισταθμίζεται από την άλλη, και ο γενικός αριθμός δαγκωμάτων το χρόνο από τα δηλητηριώδη φίδια σε όλο τον κόσμο παραμένει μάλλον σταθερός, σε περίπου 1.000.000 το χρόνο. Από αυτά, 30.000 έως 40.000 έχουν ως αποτέλεσμα το θάνατο, με τους περισσότερους από τους θανάτους που εμφανίζονται σε περιοχές όπως η τροπική Αφρική και η Ασία, λόγω των ανεπαρκών ιατρικών εγκαταστάσεων για την κατάλληλη θεραπεία. Εκτιμάται ότι στις ΗΠΑ περίπου 1.000 άτομα δαγκώνονται από φίδια κάθε χρόνο, από τα οποία 15 περίπου πεθαίνουν.

Τα αρχεία για τα δαγκώματα από την οχιά στην Αγγλία δείχνουν ότι μόνο επτά θάνατοι εμφανίστηκαν μεταξύ 1899 και 1945 και μόνο ενός θάνατος μεταξύ 1945 και 1960, με

33. Χορός των φιδιών, των Ινδιάνων Χόπι

34. Πεντηκοστιανοί προτεστάντες σε ιεροτελεστία με φίδια

α. & β. Το φίδι ως εκπρόσωπος των Ναζί! Πνιγμός ή αποκεφαλισμός του ισοδυναμεί με συντριβή του ναζισμού. γ. Το συνέδριο της Διεθνούς

Ομοσπονδίας Αντιστασιακών συμβολίζεται με δύο χέρια που πνίγουν ένα φίδι

τον τελευταίο σαν συνέπεια της θεραπείας παρά του δαγκώματος. Ένα μεγάλο ποσοστό από δαγκώματα στις Ηνωμένες Πολιτείες εμφανίζεται όταν αντιμετωπίζονται τα φίδια για διάφορους λόγους. Αυτοί οι λόγοι περιλαμβάνουν την ελλιπή προσοχή στους ζωολογικούς κήπους, την εξαγωγή των δηλητηριών (35), την παρουσίασή τους από παρουσιαστές υπαίθριων δημοσίων θεαμάτων, τη διατήρηση των φιδιών στο σπίτι σαν κατοικίδια ζώα, και τη συμμετοχή τους στις θρησκευτικές τελετές από τις διάφορες αιρέσεις. Σχεδόν όλες οι συνηθισμένες θεραπείες ή μέτρα πρώτων βοηθειών για την θεραπεία ενός δαγκώματος φιδιού είναι πιο επικίνδυνες στα χέρια ενός απείρου από αυτό το ίδιο το δάγκωμα. Εάν είναι δυνατό να δοθεί οποιοδήποτε είδος ιατρικής φροντίδας μέσα σε μια ώρα ή λιγότερο, προσωρινά δεν απαιτείται τίποτα περισσότερο από έναν ελαφρύ αιμοστατικό επίδεσμο.

Ποτέ κανένα φίδι δεν έχει συστηματικά κυνηγήσει τον άνθρωπο. Αντίθετα, ο άνθρωπος είναι αυτός που συνεχίζει να αναζητά το φίδι ή να το καταδιώκει. Οι τρόποι που οι άνθρωποι χρησιμοποιούν τα φίδια δεν είναι πολλοί, αλλά κάθε ένας από αυτούς έχει σαν αποτελέσματα τον αποδεκατισμό τους. Τα φίδια συλλαμβάνονται

Η κόλαση, κατά την Θεία Κωμωδία του Δάντη, μας επιφυλάσσει “θωπιείς” μυριάδων φιδιών...

χρησιμοποιούν επίσης οι γόητες φιδιών, σαν εξαρτήματα της δουλειάς τους, καθώς και οι συλλέκτες ερασιτέχνες εκτροφείς φιδιών.

Υπάρχουν 40-50 ερευνητικά εργαστήρια και αντιοβόλα ιδρύματα σε όλο τον κόσμο, στα οποία χρησιμοποιούνται είτε ζωντανά φίδια, είτε δηλητηρία φιδιών (.). Για τη διεξαγωγή των ερευνών απαιτούνται αρ-

Το “κακό” φίδι εκπροσωπεί επίσης όλες τις φοβερές αρώστειες, όπως α. τις ρευματοπάθειες, β. τον καρκίνο, γ. τον αλκοολισμό...

για το σπάνιο και πανάκριβο δέρμα τους για την κατασκευή ζωνών, παπουτσιών, γαντιών και άλλων ειδών πολυτελείας, για να πουληθούν ως κατοικίδια ζώα, τρόφιμοι ζωολογικών κήπων ή διαφόρων τσίρκο. Τα

κετά μεγάλο αριθμοί φιδιών (κατά τη διάρκεια του 1968 και του 1969 εισήχθησαν στις ΗΠΑ περίπου 1.000.000 φίδια). Το ποσοστό θνησιμότητας μεταξύ αυτών των φιδιών είναι υψηλό, αλλά όσα επιζούν πωλούνται

Τα φίδια, ως αντιπροσώποι του κακού, βρίσκονται και στα πατριωτικά θέματα. Ο αετός, ως σύμβολο δύναμης του έθνους, εξοντώνει το φίδι...

Νεαρός πρόσκοπος εξοντώνει το φίδι/σατανά, ως άλλος Αη-Γιώργης

Όμως το φίδι αντιπροσωπεύει και την επικίνδυνη ...ηλιακή ακτινοβολία λόγω της καταστροφής του όζοντος!

35. Ζωντανά φίδια χρησιμοποιούνται, μεταξύ άλλων, για την εξαγωγή δηλητηρίου

Υπάρχουν όμως και χώρες όπου τα φίδια θεωρούνται προστάτες της μητρότητας...

από 5 έως 1.500 \$ το καθένα. Πρόκειται δηλαδή για μία επιχείρηση πολλών εκατομμυρίων δολαρίων.

Η αποστροφή για τα φίδια έχει οδηγήσει συχνά τα νομοθετικά σώματα ή τους μονάρχες στο να υποσχεθούν αμοιβές για εκείνους που σκοτώνουν φίδια στις περιοχές της αρμοδιότητάς τους. Αυτή η πρακτική, εκτός από την καταστροφή των εγχώριων πληθυσμών φιδιών, οδηγεί και στην μείωση των γειτονικών. Πολλά φίδια εισάγονται λαθραία, από τόπους που βρίσκονται πολλά μίλια μακριά. Μέσα σε ένα χρόνο, το 1989, υπολογίζεται ότι στην Ινδία εισήχθησαν λαθραία για την είσπραξη της αμοιβής σχεδόν 600.000 φίδια.

Αν και οι δυτικοί πολιτισμοί δεν έχουν αναπτύξει ποτέ παρόμοιες προτιμήσεις, σε μερικά μέρη της Ασίας το φίδι θεωρείται σπουδαία λιχουδιά και, σε μερικά άλλα, εξαιρετικό αφροδισιακό.

Για τους Κινέζους το φίδι αποτελεί έναν από τους 12 κλάδους του ημερολογίου τους (36, 37, 38) και θεωρείται το σύμβολο του στοχασμού και της εσωτερικής σοφίας. Οι Κινέζοι λατρεύουν το φίδι στις όχθες των οφιοειδών ποταμών τους. Ο θεός του Κίτρινου ποταμού Χουάνγκ Χο ήταν ένα

Ο Ιρβιν Στιβ, που σκοτώθηκε πρόσφατα από ένα σαλάχι, ήταν ένας πραγματικός φίλος των ζώων, μεταξύ των οποίων και των φιδιών

χρυσό φίδι με τετράγωνο κεφάλι και πιτσιλές κάτω από τα μάτια. Οι Κινέζοι μέχρι σήμερα κρατούν ως φυλακτό το δέρμα του φιδιού πιστεύοντας ότι θα τους φέρει τύχη και πλούτι.

Πότε άραγε θα συνειδητοποιήσει η ανθρωπότητα ότι το φίδι αποτελεί και αυτό ένα αναπόσπαστο και απαραίτητο

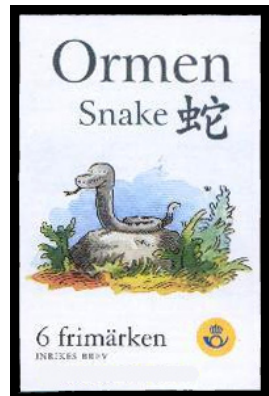
κρίκο της ζωικής αλυσίδας; Ότι σε τόπους όπου οι πληθυσμοί των φιδιών ελαττώθηκαν σημαντικά παρατηρήθηκε δραματική αύξηση αρουραίων με δραματικές συνέπειες για τους ανθρώπους; Ότι από τα χρόνια της Παλαιάς Διαθήκης πέρασε καιρός και δεν χρειάζεται πια να μένουμε σ' αυτές τις δοξασίες; Πότε επί τέλους θα αντιληφθούμε ότι περισσότεροι άνθρωποι χάνονται από τσιμπήματα σφίγγας παρά από τα δαγκώματα των φιδιών;

Το φίδι έχει δικαίωμα ύπαρξης σ' αυτή τη γη. Πρέπει κάποτε όλοι να το παραδεχτούμε. Και αντί να το καταδιώκουμε, να το προστατεύσουμε.

Βιβλιογραφία:
Διάφορες Εγκυκλοπαίδειες
Διαδίκτυο (Wikipedia κλπ)

36. 37. 38. Για τους Κινέζους το φίδι αποτελεί έναν από τους 12 κλάδους του ημερολογίου τους και αποτελεί σύμβολο σοφίας και στοχασμού

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ στις Ελληνικές Φιλοτελικές Εκθέσεις

Από το Νομικό Καρδούλη

(Συνέχεια από το προηγούμενο)

Α' ΕΚΘΕΣΗ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΩΝ ΚΡΗΤΗΣ "ΗΡΑΚΛΕΙΟ '86" Ηράκλειο Κρήτης, 25 Οκτ.- 2 Νοεμ. 1986

Διοργανώθηκε από τη Φιλοτελική Εταιρεία Ηρακλείου Κρήτης με τη συμπαράσταση του Δήμου Ηρακλείου, του ΕΛΤΑ και της ΕΦΟ. Στεγάστηκε στη επιβλητική αίθουσα της Βασιλικής του Αγίου Μάρκου, η οποία φιλοξένησε, επί 9 ημέρες, 110 πλαίσια με τα εκθέματα 39 εκθετών.

Την ημέρα των εγκαινίων τέθηκαν σε κυκλοφορία από την Οργανωτική Επιτροπή 3.000 εικονογραφημένοι φάκελοι, από τους οποίους:

- 1.000 έφεραν γραμματόσημα αξίας 22 δραχμών και αποτύπωμα ειδικής αναμνηστικής σφραγίδας,
- 1.000 έφεραν γραμματόσημα τύπου FRAMA 22 δραχμών με την ίδια αναμνηστική σφραγίδα, και
- 1.000 έφεραν γραμματόσημα τύπου FRAMA 22 δραχμών και ακύρωση με χρονολογικό σήμαντρο Ηρακλείου Κρήτης, με ημερομηνία Α' ημέρας (25.10.1986).

Η Οργανωτική Επιτροπή κυκλοφόρησε επίσης βινιέτες, σε φυλλαράκια των τεσσάρων, σε τέσσερες διαφορετικούς χρωματισμούς.

Τόσο οι φάκελοι, όσο και οι βινιέτες, είχαν εξαντληθεί πολύ πριν το τέλος της πρώτης ημέρας λειτουργίας της έκθεσης.

Την έκπληξη της έκθεσης αποτέλεσε αναμφισβήτητο το Δελτίο 2 (Κατάλογος), το οποίο, με την αξιολογή ύλη και της πολύχρωμες απεικονίσεις των ντοκουμέντων που το συνόδευαν,

εντυπωσίασε φιλοτελιστές και κοινό. Οι αρθρογράφοι Δημ. Κυκιβαράκης, Ανδρέας Μητάκης, Μάρκος Μαρινάκης, Μιχάλης Παπαδάκης, Κώστας Λαμπράκης και Χρήστος Βερβερίδης, κατόρθωσαν να ζωντανέψουν μέσα στις λίγες σελίδες του Δελτίου την Ταχυδρομική Ιστορία της Κρήτης από τα μέσα του 19^{ου} αιώνα.

Ένα άλλο ξεχωριστό χαρακτηριστικό της έκθεσης ήταν και ο τρόπος που βρήκε η Οργανωτική Επιτροπή για να εκφράσει τα συγχαρη-

τήρια και τις ευχαριστίες της στους εκθέτες, οι οποίοι με τα εκθέματα τους λάμπρυναν την έκθεση. Πρόσφερε δώρα, καιτοι η έκθεση δεν είχε αυστηρά αγωνιστικό χαρακτήρα. Αυτή η ενέργεια, καθώς και η απόδοση τιμής από μέρους της Φ.Ε.Η.Κρήτης σ' ένα πολύ μικρό αριθμό προσώπων για τις υπηρεσίες που επί σειρά ετών πρόσφεραν στο φιλοτελισμό

με τις διάφορες δραστηριότητες τους, ποίκιλλαν τις επί μέρους εκδηλώσεις του προγράμματος, προσδίδοντας σ' αυτές μια ιδιαίτερα επιβλητική αλλά και χαρούμενη ατμόσφαιρα.

Τα επίσημα εγκαινία της έκθεσης έγιναν το απόγευμα του Σαββάτου 25 Οκτωβρίου από το Δήμαρχο Ηρακλείου Μανώλη Καρέλη, με την παρουσία των Δημοτικών, Πολιτικών και Στρατιωτικών Αρχών της πόλης του Ηρακλείου, του Ειδικού Συμβούλου Φιλοτελισμού ΕΛΤΑ Μωυσή Κωνσταντίνη, του Προέδρου της ΕΦΟ καθηγητή Αγγέλου Παπαϊωάννου, της δωρήτριας του Φιλοτελικού Μουσείου Νίας Α. Στράτου, του τοπικού φιλοτελικού κοινού, εκπροσώπων του φιλοτελικού και τοπικού Τύπου και πλήθους επισκεπτών. Οι ομιλητές Ανδρέας Μητάκης, Μωυσής Κωνσταντίνης και Άγγελος Παπαϊωάννου αναφέρθηκαν κυρίως στους λθ-

γους που ώθησαν τη Φ.Ε.Ηρακλείου Κρήτης στη διοργάνωση της Α' Έκθεσης Γραμματοσήμων Κρήτης, στη σημαντική της προσφορά στο Φιλοτελισμό και στο μέγεθος της Ταχυδρομικής Ιστορίας της Μεγαλονήσου, η οποία αποτέλεσε ένα ολοκληρωμένο εξειδικευμένο φιλοτελικό σύνολο με ιδιαίτερο ενδιαφέρον και άμεση σύνδεση με τους αγώνες του Κρητικού Λαού για την Ένωση της Κρήτης με την Ελλάδα.

Το βράδυ της 27ης Οκτωβρίου 1986, στο Δημοτικό Εστιατόριο του λιμανιού του Ηρακλείου δόθηκε δείπνο εκ μέρους του Δημάρχου, προς τιμήν των Εκθετών. Η Οργανωτική Επιτροπή, επωφελούμενη αυτής της ευκαιρίας, απένειμε αναμνηστική πλακέτα με δίπλωμα και ειδικό δώρο στον εκπρόσωπο του ΕΛΤΑ, ειδικό Σύμβουλο Φιλοτελισμού κ. Μωυσή Κωνσταντίνη, για την επί 25 συνεχή χρόνια συγγραφική φιλοτελική του δραστηριότητα.

Στο δείπνο παρακάθισαν πάνω από 70 άτομα, μεταξύ των οποίων Δ/τής Δημοσίων Σχέσεων του Δήμου Μανώλης Δουλιγεράκης, ως εκπρόσωπος του Δημάρχου, ο Πρόεδρος της ΕΦΟ Άγγελος Παπαιωάννου, ο Προϊστάμενος του Συγκροτήματος ΕΛΤΑ Κρήτης Στέλιος Τσαγγαράκης, ο Δ/της του Κεντρικού Ταχυδρομικού Γραφείου Ηρακλείου Γιάννης Ξηρουχάκης, τα μέλη της Οργανωτικής Επιτροπής, τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου της Φ.Ε.Η.Κ., όλοι οι Κρήτες εκθέτες, καθώς και εκθέτες από την Αθήνα.

Κατά τη διάρκεια του δείπνου, χαιρετισμό απηύθυναν ο Εκπρόσωπος του Δημάρχου, ο Πρόεδρος της Ο.Ε. Ανδρέας Μητάκης και ο Πρόεδρος της Ε.Φ.Ο καθηγητής Άγγελος Παπαιωάννου. Ο τελευταίος, ελαφρώς μακρηγορώντας, αναφέρθηκε με επιτυχία στη σημασία των εκθεμάτων της Α' Έκθεσης Γραμματοσήμων Κρήτης, τα οποία και χαρακτήρισε ως τα καλύτερα υπάρχοντα στον κόσμο από πλευράς Ταχυδρομικής Ιστορίας της Κρήτης. Με αυτά – όπως είπε – τεκμηριώνεται η αδιάσπαστη Ιστορία της Κρήτης σαν Πολιτιστικό Κέντρο, από την Ενετική Εποχή (1205) μέχρι και σήμερα.

Τέλος, το επίσημο δείπνο δόθηκε το βράδυ

της 1^{ης} Νοεμβρίου 1986, στην κατάμεστη από κόσμο αίθουσα του Roof Garden "ΝΤΟΡΕ". Κατά τη διάρκεια αυτού του δείπνου επιδόθηκαν αναμνηστικές πλακέτες σε όλους τους εκθέτες και σε φορείς, χρυσά και αργυρά δώρα σε όσους από τους εκθέτες προτάθηκαν από την Ειδική Επιτροπή Αξιολόγησης Συλλογών και ειδικά τιμητικά δώρα σε παράγοντες της Φ.Ε.Ηρακλείου Κρήτης, ως ακολούθως:

Ι. ΤΙΜΗΤΙΚΕΣ ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ.

Η Φιλοτελική Εταιρεία Ηρακλείου Κρήτης επέδωσε αναμνηστική πλακέτα με δίπλωμα στους:

1. Μανώλη Καρέλη, Δήμαρχο Ηρακλείου, για την ηθική και υλική συμπαράσταση στην Έκθεση, την οποία συμπεριέλαβε στο γιορταστικό πρόγραμμα "ΗΡΑΚΛΕΙΟ '86".

2. Ελληνική Φιλοτελική Ομοσπονδία, για την ηθική και υλική της βοήθεια στην Έκθεση.

3. Πάνο Βουρνά, Γενικό Διευθυντή ΕΛΤΑ, για

την ηθική και υλική συμπαράσταση του ΕΛΤΑ στην Έκθεση.

4. Νίκο Ζερβογιάννη, σαν μέλος της Τιμητικής Επιτροπής.

5. Γιάννη Ζέρβα, Προϊστάμενο της Υποδιεύθυνσης Φιλοτελισμού ΕΛΤΑ, σαν μέλος της Επιτροπής Συνεργασίας.

6. Αργύρη Βουρνά, εκδότη-δημοσιογράφο, σαν μέλος της Επιτροπής Συνεργασίας.

7. Στέλιο Τσαγγαράκη, Προϊστάμενο του Περιφερειακού Συγκροτήματος ΕΛΤΑ Κρήτης, σαν μέλος της Επιτροπής Συνεργασίας.

8. Βάσω Κωνσταντινέα, ζωγράφο, για την καλλιτεχνική επιμέλεια των αναμνηστικών της Έκθεσης.

9. Παναγιώτη Γράββαλο, χαράκτη, για την καλλιτεχνική επιμέλεια των αναμνηστικών της Έκθεσης.

10. Σε όλους τους εκθέτες για τη συμμετοχή των συλλογών τους και άλλων εκθεμάτων.

Στον Προϊστάμενο και στο προσωπικό του Κεντρικού Ταχ/κού Γραφείου Ηρακλείου Κρήτης, που ασχολήθηκαν επίπινα για τη διεκπεραίωση του όγκου της εργασίας, συνεπεία της

Έκθεσης, εκφράστηκαν οι θερμές ευχαριστίες της Φ.Ε.Η.Κ και της Οργανωτικής Επιτροπής.

II. ΙΔΙΑΙΤΕΡΕΣ ΤΙΜΗΤΙΚΕΣ ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ

Δόθηκαν από μέρος της Φ.Ε.Η.Κ. στους:

Μωυσή Κωνσταντίνη, Ειδικό Σύμβουλο Φιλοτελισμού, δίπλωμα με αναμνηστική πλακέτα και ειδικό δώρο για την επί 25 συνεχή χρόνια συγγραφική του Φιλοτελική δραστηριότητα.

Νία Α. Στράτου, δωρήτρια του Φιλοτελικού Μουσείου, δίπλωμα με αναμνηστική πλακέτα και ειδικό δώρο για την εν γένει προσφορά της στον Ελληνικό Φιλοτελισμό και στην Έκθεση ιδιαίτερα.

Νομικό Καρδούλη, Ειδικό Γραμματέα Ε.Φ.Ο, δίπλωμα με αναμνηστική πλακέτα και ειδικό δώρο, σαν μέλος της Οργανωτικής Επιτροπής και για τις ειδικές υπηρεσίες που πρόσφερε στη διοργάνωση και επιτυχία της Έκθεσης.

Koos Moster, εκπρόσωπου της Ε.Φ.Ε. Ολλανδίας, δίπλωμα με αναμνηστική πλακέτα και ειδικό δώρο για το βιβλίο "ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ" που εξέδωσε η Ε.Φ.Ε Ολλανδίας σε τρεις γλώσσες (Ολλανδική-Αγγλική-Γερμανική) και που για πρώτη φορά, παγκοσμίως, παρουσιάστηκε επίσημα στην Έκθεση.

III ΕΙΔΙΚΕΣ ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ

Δόθηκαν εκ μέρος της Οργανωτικής Επιτροπής, ύστερα από απόφαση της Ειδικής Επιτροπής Αξιολόγησης Συλλογών, την οποία αποτέλεσαν οι Δημ. Κυκιβαράκης, Ανδρέας Μητάκης και Μάρκος Μαρινάκης, στους εκθέτες:

Άγγελο Παπαγιώαννου για τη συλλογή του Ταχυδρομική Ιστορία Κρήτης χρυσό δώρο (δακτυλίδι).

Νίκο Παυλίδη για τη συλλογή του Αυστριακό Ταχυδρομείο Κρήτης χρυσό δώρο (Μεγάλη Μέλισσα Μαλλιών - αντίγραφο Μινωικής τέχνης).

Νία Στράτου για τη συλλογή της Επιλογή από την Ταχυδρομική Ιστορία Κρήτης χρυσό δώρο (Μέλισσα Μαλλιών - αντίγραφο Μινωικής τέχνης).

Εμμανουήλ Ζαγουράκη για τη συλλογή του Επιλογή από την Ταχυδρομική Ιστορία Κρήτης, Χρυσό δώρο (Μικρή Μέλισσα Μαλλι-

ών, αντίγραφο Μινωικής τέχνης).

Μιχαήλ Πετραδάκη για την συλλογή του Ιταλικά Ταχυδρομεία Ανατολικής Κρήτης κατά τη Γερμανοϊταλική κατοχή χρυσό δώρο (Διπλούς πέλεκυς, αντίγραφο Μινωικής τέχνης).

Ιωάννη Μαρνελάκη για τη συλλογή του Ταχυδρομικές σφραγίδες Κρητικής Πολιτείας ασημένιο δώρο (Μεγάλη Μέλισσα Μαλλιών, αντίγραφο Μινωικής τέχνης).

Εμμανουήλ Πατεράκη για τη συλλογή Επιλογή γραμματοσήμων και φακέλων Κρητικής Πολιτείας ασημένιο δώρο (Μεγάλος δίσκος της Φαιστού).

Γεώργιο Αλεβίζο για την συλλογή του Ειδικές αναμνηστικές σφραγίδες Κρητικού ενδιαφέροντος ασημένιο δώρο (Δίσκος της Φαιστού).

Ιάκωβο Βαγιάκη για τη συλλογή του Μελέτη της Γερμανικής Λογοκρισίας στα Χανιά της Κρήτης ασημένιο δώρο (Διπλούς πέλεκυς Μινωικής τέχνης με καδένα).

10. Αρετή Μαρία Σαράντη -Καρρά, για τη συλλογή της Ελληνικά Γραμματόσημα με Κρητικά θέματα 1913-1986 ασημένιο δώρο (Μέλισσα Μαλλιών Μινωικής τέχνης με καδένα).

Χρήστο Βερβερίδη για τη συλλογή του Γραμματόσημα τύπου FRAMA ΗΡΑΚΛΕΙΟ (004) και για τις υπηρεσίες που πρόσφερε στην έκθεση γενικά, ασημένιο δώρο (Διπλούς πέλεκυς Μινωικής τέχνης).

ΦΙΛΟΤΕΛΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ ΚΡΗΤΗΣ για την πρωτοβουλία διοργάνωσης της "Α' ΕΚΘΕΣΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΩΝ ΚΡΗΤΗΣ", δίπλωμα με αναμνηστική πλακέτα και δώρο, προσφορά της Ε.Ε.Σ.Καρτών Μάζιμου.

Τέλος, η Οργανωτική Επιτροπή πρόσφερε 5 άλμπουμ με γραμματόσημα, δώρα του ΕΛΤΑ, σε ισάριθμα σχολεία που επισκέφτηκαν ομαδικά την Έκθεση, για τον εμπλουτισμό της βιβλιοθήκης τους και για εκπαιδευτικούς σκοπούς

Με την "Α' Έκθεση Γραμματοσήμων Κρήτης" ασχολήθηκαν ιδιαίτερα και εκφράστηκαν κολακευτικά οι εφημερίδες ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, στη στήλη "Φιλοτελικά", Ο ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ, στη "Στήλη του συλλέκτη", η ΜΕΣΗΜΕΡΙΝΗ και ο τοπικός τύπος. Κολακευτικά ήταν επίσης τα σχόλια των τοπικών ηλεκτρονικών μέσων ενημέρωσης και κορυφαίων φιλοτελικών παραγόντων της χώρας.

2^η ΦΙΛΟΤΕΛΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ**Χ.Α.Ν. ΚΑΛΑΜΑΡΙΑΣ****Καλαμαριά, 1 και 2 Νοεμβρίου 1986**

Διοργανώθηκε από το φιλοτελικό τμήμα της ΧΑΝ Καλαμαριάς και λειτουργήσε στις αίθουσες της Χριστιανικής Αδελφότητας Νέων Καλαμαριάς, οδός Μουρούληδων 8, κατά το διήμερο 1 και Νοεμβρίου 1986.

Έλαβαν μέρος οι παρακάτω δέκα εκθέτες μαθητές:

Αλέξανδρος Τσόκος, Θανάσης Παπαζαχαρίας, Κώστας Κρητικός, Γιάννης Κωφίδης, Βασίλης Κουβρούκογλου, Παναγιώτης Μήππος, Μανώλης Δημητριάδης, Χρήστος Δημητριάδης, Απόστολος Ματιάκης.

Τα εκθέματα, τα οποία αναρτήθηκαν σε 25 πλαίσια που πρόσφερε ο ΕΛΤΑ, συνίσταντο σε θεματικές συλλογές γραμματοσήμων, κάρτες Θεσσαλονίκης και Κάρτες Μάξιμουμ.

Η έκθεση δεν είχε συναγωνιστικό χαρακτήρα. Σε κάθε ένα από τους εκθέτες προσφέρθηκαν από την Ελληνική Φιλοτελική Εταιρεία Θεσσαλονίκης εννέα αναμνηστικές κάρτες Θεσσαλονίκης, καθώς κι αναμνηστικό δίπλωμα της Χ.Α.Ν. Καλαμαριάς.

Ηθική και υλική συμπαράσταση υπήρξε από μέρους του ΕΛΤΑ, της Ε.Φ.Ε.Θεσσαλονίκης, της Χ.Α.Ν. Θεσσαλονίκης και του Δήμου Καλαμαριάς.

Η Οργανωτική Επιτροπή εξέδωσε 300 ζεύγη εικονογραφημένων φακέλων οι οποίοι σφραγίστηκαν με χρονολογικά σήμαντρα της 1^{ης} και 2^{ης} Νοεμβρίου 1986. Η τιμή διάθεσής τους ήταν 100 δρχ. έκαστος.

Η Οργανωτική Επιτροπή αποτελείτο από μέλη της Αδελφότητας, με υπεύθυνο τον Αντώνη Σωτηριάδη και συνεργάτες τους Κώστα Κρητικό, Μανώλη Δημητριάδη και Κίμωνα Δημητρίου.

1^η ΕΚΘΕΣΗ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟΥ**ΛΑΡΙΣΑΣ****Λάρισα 1-9 Νοεμβρίου 1986**

Υπό την αιγίδα του Δημάρχου της πόλης της Λάρισας πραγματοποιήθηκε από 1 έως 9 Νοεμβρίου 1986 η 1^η Έκθεση Γραμματόσημου Λάρισας, της οποίας την διοργανωτική πρωτοβουλία είχε η Φιλοτελική

Ένωση Λάρισας. Η Έκθεση στεγάστηκε σε ευρύχωρη αίθουσα του 3^{ου} ορόφου του Δημαρχιακού Μεγάρου, στην οποία λειτουργήσε προσωρινό Ταχ. Γραφείο για την εξυπηρέτηση φιλοτελιστών και επισκεπτών.

Κατά την πρώτη ημέρα λειτουργίας της χρησιμοποιήθηκε ειδική αναμνηστική σφραγίδα.

Η Οργανωτική Επιτροπή αποτελέστηκε από τους Χρήστο Χαλκιά, Αντιδήμαρχο (Πρόεδρο), Ανδρέα Παπαδημητρίου (Γραμματέα), Μιχάλη Τσιρώνη (Ειδικό Σύμβουλο), Κώστα Παπαχατζή (Ταμία), Γεώργιο Καρατάσαλη (Δημόσιες Σχέσεις), Αναστάσιο Μάρκου, Χρήστο Δράκο και Ιωάννη Σαμαρά (Μέλη).

Κυκλοφόρησαν 500 αριθμημένοι φάκελοι, οι οποίοι διατέθηκαν στην τιμή των 100 δρχ. έκαστος.

Η τελετή των εγκαινίων άρχισε στις 5.30 μ.μ. της 1^{ης} Νοεμβρίου 1986, με ομιλία του Προέδρου της Οργανωτικής Επιτροπής Αντιδημάρχου Χρήστου Χαλκιά και έκλεισε με την κοπή της κορδέλας από τον Δήμαρχο Αριστέιδη Λαμπρούλη.

Έλαβαν μέρος 21 συνολικά εκθέτες, με θεματικές συλλογές Καρτών Μάξιμουμ και 5 εκθέματα Φιλοτελικής Φιλολογίας. Η έκθεση δεν ήταν συναγωνιστική.

Οι ημερησίες Εφημερίδες *ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ* 12/11/86, *ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ* Λάρισας 2/11/1986 και 4/11/1986, *ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ* Βόλου 2/11/1986, *ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ* 6/11/1986 και *ΝΕΟΣ ΑΓΩΝ* Καρδίτσας 11/11/1986 αναφέρθηκαν λεπτομερώς τόσο στη διοργάνωση της έκθεσης όσο και στους σκοπούς της, τονίζοντας μεταξύ άλλων ότι τέτοιες εκδηλώσεις συμβάλουν στην πολιτιστική ανάπτυξη της πόλης.

(Συνεχίζεται)

Ο Σαμπολιόν και η Στήλη της Ροζέτας

Όταν στα τα στρατεύματα του Ναπολέοντα κατασκεύαζαν τις αναβαθμίδες του φρουρίου Ζουλιάν στην αιγυπτιακή παραλιακή πόλη Ροζέτα (στα αραβικά Ρασίντ) της περιοχής του Δέλτα του Νείλου, ανακαλύφθηκε μια πέτρα από μαύρο βασάλτη, διαστάσεων 114 εκ. ύψους, 72 εκ. πλάτους και 28 εκ. πάχους. Το βάρος της ήταν 762 κιλά.

Βρισκόμαστε στα 1799 και η ναπολεόντεια εκστρατεία στην Αίγυπτο (1798-1799) είναι σε πλήρη εξέλιξη. Ο Ναπολέων, εκτός από τα στρατεύματα και την υπόλοιπη πολεμική μηχανή που τον ακολουθεί στις εκστρατείες του, έχει μαζί του πολυάριθμη ακολουθία επιστημόνων διαφόρων κλάδων, μεταξύ των οποίων και αρκετούς αρχαιολόγους. Η θέα της Στήλης της Ροζέτας, όπως ονομάστηκε η πέτρα, προκάλεσε σε όλους αίσθηση και μεγάλο ενθουσιασμό (Εικ. 1).

Παρά τις φθορές που είχε υποστεί η επιφάνεια της από την άμμο της ερήμου, μετά από έναν πρώτο καθαρισμό, αποκαλύφθηκαν χαραγμένες επάνω της τρεις παράλληλες επιγραφές. Η πρώτη, η επάνω, ήταν σε ιερογλυφική γραφή και περιλάμβανε δεκατέσσερις αράδες κειμένου (Εικ. 2). Η δεύτερη είχε τριάντα δύο αράδες κείμενου στην αιγυπτιακή δημοτική (Κοπτική) του 8^{ου} μ.Χ. αιώνα (Εικ. 3). Η τρίτη ήταν σε ελληνική γραφή και είχε πενήντα τέσσερις αράδες (Εικ. 4).

Οι ελληνομαθείς επιστήμονες δεν δυσκολεύτηκαν να μεταφρά-

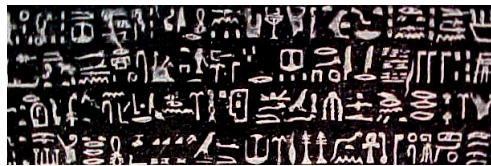
1. Στήλη της Ροζέτας

σουν αμέσως την τρίτη αυτή επιγραφή. Ήταν αφιέρωση του ιερατείου της Μέμφιδας και χρονολογούνταν από το 196 π.Χ. Το κείμενο αποτελούσε ψήφισμα των ντόπιων ιερέων, οι οποίοι πρόσφεραν την υποταγή τους στον Πτολεμαίο τον Ε' (210-180 π. Χ.), με αρκετά δουλοπρεπή τρόπο. Ταυτόχρονα, η συχνή αναφορά του κειμένου σε ελληνικές θεότητες συνέδεε το κείμενο με το πέρασμα των Ελλήνων από τη χώρα του Νείλου.

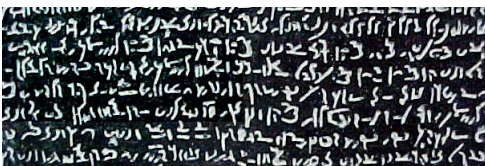
Ιδού ένα τμήμα από τη μετάφραση της αρχαιοελληνικής επιγραφής:

Επί βασιλείας του Νέου, που κληρονόμησε το βασίλειο του πατέρα του, άρχοντα των στεμμάτων, σκεπασμένου δόξα, που έφερε την τάξη στην Αίγυπτο, του θεοσεβή, του ανώτερου από τους ανιπάλους του, που καλύτερεψε τη ζωή των ανθρώπων, του άρχοντα των τριακονταετηρίδων, που μοιάζει του μεγάλου Ήφαιστου και είναι βασιλιάς σαν τον Ήλιο, του μεγάλου βασιλιά των πάνω και των κάτω επαρχιών, που γεννήθηκε από τους φιλοπάτορες θεούς, που τον αγαπάει ο Ήφαιστος και στον οποίο ο Ήλιος έδωσε τη Νίκη, τη ζωντανή εικόνα του Δία, τον γιο του Ήλιου, τονθάνατο Πτολεμαίο, τον αγαπημένο του Φθα, τον 90χρονο, ο Αέτιος, γιος του Αέτιου, αρχιερέας της Αλεξάνδρειας και των

θεών Σωτήρων και των θεών Αδελφών και των θεών Ευεργετών και των θεών Φιλοπατόρων και του θεού Επιφάνειου Ευχάριστου, αθλοφόρος της Βερενίκης,

2. Δείγμα τμήματος του ιερογλυφικού κειμένου της Στήλης της Ροζέτας

3. Τμήμα από το δημώδες αιγυπτιακό (Κοπτικό) κείμενο της Στήλης

4. Τμήμα από το αρχαίο ελληνικό κείμενο της ίδιας Στήλης

και..., και..., και...

Οι αρχαιολόγοι της εκστρατείας του Ναπολέοντα (Εικ. 5) μετέφεραν τη Στήλη της Ροζέττης στο Κάιρο. Όμως μεσολάβησε η ναυμαχία του Αμπουκύρ, μεταξύ του στόλου του Ναπολέοντα, κάτω από τις διαταγές του ναυάρχου Μπριές, και του βρετανικού υπό τις διαταγές του Νέλσον, κατά την οποία ο γαλλικός στόλος αιφνιδιάστηκε στο αγκυροβόλιο του και καταστράφηκε σχεδόν στο σύνολό του. Ο ίδιος ο ναύαρχος Μπριές σκοτώθηκε. Τότε οι νικητές Άγγλοι κατέσχεσαν τη στήλη, ως λεία πολέμου, και την μετέφεραν αμέσως στο Λονδίνο όπου και βρίσκεται μέχρι σήμερα (Βρετανικό Μουσείο).

Ευτυχώς για τους Γάλλους, και εις απόδειξη του υψηλού επιστημονικού επιπέδου της αποστολής, αναγνωρίστηκε αμέσως η τεράστια σπουδαιότητά της στήλης. Γι' αυτό και μετά την ανεύρεση της κατασκευάσαν άμεσα γύψινα εκμωγεία και τα έστειλαν στη μητρόπολη.

Βρισκόμαστε στην εποχή που την παγκόσμια αρχαιολογική κοινότητα απασχολούσε έντονα το μυστήριο που μέχρι τότε κάλυπτε την αρχαία αιγυπτιακή γραφή. Πλήθος επιστημόνων έκανε συνεχείς προσπάθειες για την αποκρυπτογράφησή της. Τώρα, με την ανακάλυψη της στήλης και το τρίγλωσσο κείμενο, οι δυνατότητες έμοιαζαν να είναι μεγαλύτερες, γι' αυτό και οι προσπάθειες είχαν ενταθεί.

Ένας από τους Γάλλους αρχαιολόγους που εργαζόταν επίμονα γι' αυτό το σκοπό ήταν και ο Ζάν-Φρανσουά Σαμπολιόν (1790–1832). Η επιμονή του, η επιστημονική

Ο Σαμπολιόν και η Στήλη της Ροζέτας, με φόντο ιερογλυφική γραφή

5. Εκστρατεία του Ναπολέοντα στην Αίγυπτο. Ο Ναπολέων συνομιλεί με έναν επιστήμονα της αρχαιολογικής αποστολής, ενώ τα συνεργεία κάνουν ανασκαφές

6, 7. Πάνω και κάτω: Δείγματα “καρτούς” με ονόματα βασιλέων σε ιερογλυφική γραφή

του επάρκεια, η γλωσσομάθεια του (μεταξύ άλλων, γνώριζε την Αρχαία Ελληνική και την Κοπτική) και η καλή του τύχη συνγόρησαν ώστε να είναι αυτός που θα έμενε στην ιστορία ως ο πρώτος που θα έλυνε το περίφημο “μυστήριο” ...

Ο Σαμπολιόν άρχισε να εργάζεται για την αποκρυπτογράφιση της Στήλης της Ροζέτας σε ηλικία 18 ετών και η προσπάθεια του διάρκεσε 14 χρόνια. Η αρχή έγινε με τη μελέτη της δεύτερης επιγραφής, αυτής με τη δημοτική αιγυπτιακή γραφή. Επρόκειτο για έναν τύπο γραφής του 8ου αι. π.Χ., έναν είδος απλοποιημένης παλαιάς ιερατικής γραφής που θα μπορούσε να θεωρηθεί ως εξέλιξη της ιερογλυφικής γραφής σε τρέχουσα μορφή ή σαν παλαιά κοπτική. Τόσο ο ίδιος ο Σαμπολιόν, όσο και οι άλλοι αρχαιολόγοι της εποχής κατέληξαν στην πεποίθηση ότι αυτή η νεώτερη αιγυπτιακή γραφή δεν ήταν ιδεογραφική, αλλά χρησιμοποιούσε σε αυτό το δεδομένο, συνέχισε την προσπάθεια με μεγαλύτερο πάθος. Τότε ήρθε η τύχη να του προσφέρει χείρα βοηθείας, με τη μορφή ενός οβελίσκου. Ήταν ο “Οβελίσκος των Φιλών” που βρέθηκε το 1815 (Φίλες, νησίδα της περιοχής του Ασουάν, με λαμπρούς ναούς) και περιλάμβανε καλοδιατηρημένη δίγλωσση επιγραφή. Συνδυάζοντας τα κείμενα της Στήλης της Ροζέτας και του οβελίσκου κατόρθωσε να καταλάβει το “σύστημα” των ιερογλυφικών.

Στην επιτυχία αυτή του Σαμπολιόν συντέινε μία ξεχωριστή παρατήρηση. Κάποια από τα ιερογλυφικά ολιγογράμματα κείμενα βρίσκονταν μέσα σε πλαίσιο σχήματος επιμή-

κους “Ω” (με κλειστό τον κύκλο του γράμματος) (Εικ. 6,7). Αυτές οι “πινακίδες” που συναντώνται εγχάρακτες πάνω σε ανάγματα, ταφικά μνημεία, ανάγλυφες ή έκγλυφες επιφάνειες, αλλά και σε τοιχογραφίες και κάθε είδους απεικονίσεις, πήραν το όνομα “καρτούς” από τους στρατιώτες του Ναπολέοντα, εξαιτίας του σχήματός τους που θυμίζει φυσίγγιο (γαλλικά cartouche).

Με το συσχετισμό των ιερογλυφικών που βρίσκονταν στα καρτούς της Στήλης της Ροζέτας και του Οβελίσκου των Φιλών, και την επίμονη παρατήρηση, ο Σαμπολιόν ανακάλυψε ότι αυτά ήταν ονόματα βασιλέων: του βασιλιά Πτολεμαίου στη στήλη της Ροζέτας και της Κλεοπάτρας στον Οβελίσκο των Φιλών.

Η επίσημη αναγγελία του αποτελέσματος πραγματοποιήθηκε από τον Σαμπολιόν το 1822, με μία ιστορική επιστολή που εστάλη προς την Γαλλική Βασιλική Ακαδημία των Επιγραφών, στην οποία εξηγούσε επακριβώς το σκεπτικό της ιερογλυφικής γραφής.

Η πρώτη αυτή επιτυχία έδωσε φτερά στη σκέψη και στις προσπάθειες του Σαμπολιόν, με αποτέλεσμα την αποκρυπτογράφηση και ερμηνεία εκατοντάδων επιγραφών που ακολούθησε. Η μεγάλη γνώση της ιερογλυφικής γραφής που απέκτησε του έδωσε τη δυνατότητα να συντάξει

την αιγυπτιακή γραμματική.

Όπως συχνά –σχεδόν πάντα– συμβαίνει, η επιτυχία του Σαμπολιόν προκάλεσε οξύτατη πολεμική. Υπήρχαν πολλοί αρχαιολόγοι που θεωρούσαν ότι ο Άγγλος αρχαιολόγος (1773-1829) ήταν αυτός στον οποίο οφειλόταν η ανακάλυψη. Όμως ο Γιανγκ, παρά τις μακρόχρονες προσπάθειες του, δεν κατάφερε ποτέ να λύσει το συναρπαστικό πρόβλημα των αρχαίων ιερογλυφικών γραφών.

Η οριστική λύση του “μυστηρίου” της ιερογλυφικής γραφής είχε σαν συνέπεια την αποκάλυψη πολλών από τα μυστικά της αιγυπτιακής ιστορίας και του αιγυπτιακού πολιτισμού και σηματοδότησε την έναρξη της αιγυπτιολογίας ως επιστήμης.

Ο σημερινός επισκέπτης του Μουσείου του Καΐρου μπορεί να θαυμάσει την περίφημη Στήλη της Ροζέτας μόνο σε αντίγραφο. Όπως είπαμε, το πρωτότυπο βρίσκεται στο Βρετανικό Μουσείο. Αφαιρέθηκε από τους Γάλλους, ως πολεμική λεία, μετά την ατυχή γι’ αυτούς έκβαση της ναυμαχίας του Αμπουκίρ. Εδώ έχει απόλυτη εφαρμογή το περίφημο γνωμικό του λαού μας:

“Δυο γαϊδάροι μαλώνανε σε ξένο αχυρώνα!”.

Παντελής Λεούσης

Την αναγνωρίζετε; Είναι η Αυτής Μεγαλειότης η Βασίλισσα της Αγγλίας. Εξετάζει τη συλλογή της, η οποία, όπως ακούγεται, ότι είναι καλύτερη από τη ...δική σας!

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Στη σειρά των "Ανοικτών Επιστολών" μου παρουσιάζονται όλες οι χρήσιμες πληροφορίες για τον καταρτισμό μιας θεματικής συλλογής που φιλοδοξεί να εκτεθεί σε μία επίσημη εθνική έκθεση ή έκθεση FIP, από την επιλογή του θέματος, του χαρτιού και του φιλοτελικού υλικού, μέχρι και την καλύτερη αισθητική της παρουσίαση.

Τα είδη κειμένων στις συλλογές μας και οι τρόποι γραφής τους.

Υπάρχουν τρία τελείως διαφορετικού χαρακτήρα κείμενα που συνυπάρχουν (ή "που πρέπει να συνυπάρχουν") σε μία εκθεσιακή θεματική σελίδα. Έχει ασφαλώς μεγάλη σημασία να μη συγχέονται μεταξύ τους και να υπάρχει σαφής διάκριση του ενός από το άλλο. Αυτό επιτυγχάνεται με τον διαφορετικό τρόπο γραφής του καθενός από αυτά, δηλαδή με τη χρησιμοποίηση διαφορετικού τύπου γραμμάτων, όπως θα δούμε παρακάτω.

Το πρώτο είδος κειμένου των συλλογών μας είναι το αφηγηματικό. Είναι το βασικό κείμενο, η παρουσία του οποίου δεν μπορεί να λείπει από κανένα εκθεσιακό φύλλο.

Είναι αυτό που ακολουθεί την εξέλιξη του μύθου μας, συνδέει τα φιλοτελικά αντικείμενα και αιτιολογεί λογικά την παρουσία τους, μέσω της αφηγηματικής ροής του. Οποιαδήποτε παράσταση ή μήνυμα βρίσκονται πάνω σε γραμματόσημο ή φιλοτελικό ντοκουμέντο που παρουσιάζουμε, αυτό αποτελεί την φιλοτελική θεματική τεκμηρίωση των όσων αναφέρουμε στο βασικό κείμενο. Δεν μπορεί να υπάρχει φιλοτελικό αντικείμενο στη συλλογή μας που να μην αποτελεί τεκμήριο μιας από τις λεπτομέρειες της ιστορίας που αφηγούμεθα, της λογικής της συνέχειας, ούτε να υπάρχει αναφορά στο κείμενο για οποιοδήποτε γεγονός ή θέμα που να μη τεκμηριώνεται φιλοτελικά.

Για παράδειγμα, σε μία συλλογή για τη ζωή της Μαρίας Κάλλας, δεν είναι δυνατόν να έχουμε σε μία σελίδα ένα κομμάτι που να απεικονί-

ζει ένα μουσικό όργανο ή μία προσωπικότητα, οσοδήποτε ακριβό ή σπάνιο, χωρίς να γίνεται σχετική μνεία του στο βασικό κείμενο, αλλά και χωρίς να έχει πραγματική και ουσιαστική σημασία η παρουσία του εκεί. Ένα σπάνιο δοκίμιο γραμματοσήμου που απεικονίζει, π. χ., ένα ωδείο, αν σε αυτό δεν φοίτησε η δεν δίδαξε η Κάλλας, τότε σε καμία περίπτωση δεν είναι ανεκτή η παρουσία του. Όπως επίσης δεν μπορούμε να αναφέρουμε στο κείμενό μας ότι "δασκάλα της Κάλλας ήταν ηΙντάλγκο" χωρίς να υπάρχει τρόπος να τεκμηριώσουμε φιλοτελικά αυτή την πληροφορία (καθώς η Ιντάλγκο δεν υπάρχει σε γραμματόσημο ή άλλο φιλοτελικό ντοκουμέντο). Απλά, δεν αναφέρουμε τίποτε σχετικό με τη δασκάλα της.

Είναι γνωστός ο καημός των προχωρημένων θεματικών που διαθέτουν συχνά ωραιότατα και σπάνια κομμάτια, κάποτε και με συναισθηματική αξία, που δεν μπορούν να τα βάλουν στη συγκεκριμένη συλλογή τους, εξαιτίας της μικρής σχέσης που έχουν με την εξέλιξη του μύθου. Προτιμούν να τα αφήσουν απέξω, παρά να ρισκάρουν την απώλεια βαθμών από τους κριτές.

Το βασικό κείμενο, σύμφωνα με την πρακτική που έχει επικρατήσει, γράφεται με όρθια και ευανάγνωστη γραφή, με αρκετά μεγάλα γράμματα, τουλάχιστον 11 πίκες (όταν πρόκειται για γραφή σε ηλεκτρονικό υπολογιστή, που είναι και το συνηθέστερο), όχι όμως μεγαλύτερα από 12-13. Ας μη λησμονούμε ότι το βασικό κείμενο πρέπει να είναι λακωνικό, επιγραμματικό. Όσο μεγαλύτερους χαρακτήρες χρησιμοποιούμε, τόσο μεγαλύτερο το κείμενο

θα φαίνεται.

Η θέση του βασικού κειμένου πάνω στο φύλλο μας μπορεί να ποικίλλει, ανάλογα με το χώρο που μας αφήνει διαθέσιμο η τακτοποίηση του φιλοτελικού υλικού. Μπορεί για παράδειγμα να βρίσκεται στο επάνω μέρος, κάτω ακριβώς από τον τίτλο, αλλά μπορεί να βρίσκεται στο άνω αριστερό ή στο άνω δεξί μέρος της σελίδας όταν το απέναντι σημείο έχει καταληφθεί από ένα φιλοτελικό κομμάτι που δεν αφήνει χώρο. Μπορεί επίσης να βρίσκεται κάτω από την πρώτη σειρά αντικειμένων, ή να βρίσκεται μοιρασμένο σε δύο ή τρεις διαφορετικές θέσεις της σελίδας. Όλα αυτά ανάλογα με το χώρο που μας αφήνουν ελεύθερο τα φιλοτελικά κομμάτια, αλλά και με τη ροή του μύθου. Διότι, είναι βασικό, το αφηγηματικό κείμενο να βρίσκεται κοντά στο ή στα αντικείμενα που το τεκμηριώνουν. Αν όλα τα αντικείμενα της σελίδας είναι σε απόλυτη συνάφεια και μπορούν να καλύπτονται από ένα ενιαίο μικρό κείμενο, τότε αυτό μπορεί να είναι στην αρχή της σελίδας. Αν όμως τα επί μέρους θέματα της ίδιας σελίδας είναι διαφορετικά, τότε το κείμενο θα πρέπει να διασπαστεί σε δύο ή τρεις ενότητες, ώστε να βρίσκεται κοντά στα σχετικά φιλοτελικά αντικείμενα και να προηγείται της φιλοτελικής τεκμηρίωσης.

Δεύτερο είδος κειμένου είναι αυτό που είναι συμπληρωματικό του πρώτου και δίνει τις θεματικές πληροφορίες. Εξηγεί για παράδειγμα το τι απεικονίζει ένα γραμματόσημο (όταν αυτό δεν είναι ευδιάκριτο ή αναφερόμαστε σε ένα δευτερεύον θέμα του), ή την αιτία της έκδοσης κλπ., όπως “Σκηνή από την όπερα Τόσκα του Πουτσίνι”, ή “έκδοση για τα 100 χρόνια της Σκάλας του Μιλάνου”. Αυτό το κείμενο γράφεται με ίδιου τύπου χαρακτήρες του βασικού κειμένου (Arial, Times New Roman κλπ), αλλά σε μικρότερο μέγεθος, ας πούμε 8 ή 9 πίκες, αν το βασικό κείμενο είναι 11 ή 12. Αυτός ο δεύτερος τύπος κειμένου χρησιμοποιείται σαν υπότιτλος και συνοδεύει πάντα το φιλοτελικό αντικείμενο στο οποίο αναφέρεται. Η θέση του είναι κάτω από αυτό, και, σε σπάνιες περιπτώσεις, όταν δεν υπάρχει χώρος, δίπλα του.

Τρίτος τύπος κειμένου είναι αυτός που δίνει τις φιλοτελικές πληροφορίες. Δίνει πληροφορίες για την έκδοση, εξηγεί τις διαδρομές και τα τέλη φακέλων με ιδιαίτερη σημασία και αξία, αναφέρει το είδος του δοκιμίου ή του σφάλματος ενός γραμματοσήμου, επισημαίνει αν

ένα μονόφυλλο είναι επίσημο, ιδιωτικό ή άλλης προέλευσης, αναφέρεται σε οδοντώσεις, υδατόσημα και άλλες λεπτομέρειες όταν αυτές έχουν σημασία κατά περίπτωση, και γενικά βοηθά τον παρατηρητή –που δεν είναι απαραίτητο να είναι βαθύς φιλοτελικός γνώστης– στην καλύτερη κατανόηση των φιλοτελικών αντικειμένων, αποδεικνύοντας ταυτόχρονα τους (γνώστες) κριτές τη δική του σπουδαία φιλοτελική γνώση. Είναι μεγάλη η σημασία αυτών των πληροφοριών που ο συλλέκτης/εκθέτης δίνει μέσω του τρίτου τύπου κειμένων, διότι από αυτές κρίνεται σε μεγάλο βαθμό η “φιλοτελική γνώση” του και το ύψος της βαθμολογίας που θα αποσπάσει σε αυτή την παράμετρο του φύλλου αξιολόγησης.

Ο τύπος γραφής των φιλοτελικών πληροφοριών έχει επικρατήσει να είναι με μικρότερα γράμματα, ίδιου μεγέθους προς αυτά των θεματικών πληροφοριών, αλλά σε πλάγια γραφή, και η θέση που οι φιλοτελικές πληροφορίες καταλαμβάνουν είναι ίδιες με αυτές των θεματικών πληροφοριών: κάτω από τα αντικείμενα, σαν υπότιτλοι. Όταν ένα αντικείμενο χρειάζεται τόσο θεματικές όσο και φιλοτελικές πληροφορίες, τότε οι δύο υπότιτλοι τοποθετούνται ο ένας κάτω από τον άλλο, με όρθια ή πλάγια μικρή γραφή κατά περίπτωση, όπως ήδη αναφέραμε.

Τόσο οι θεματικές όσο και οι φιλοτελικές πληροφορίες δεν είναι απαραίτητο να αναγράφονται όταν είναι προφανείς. Αν δηλαδή έχουμε ένα φάκελο γραμματοσημασμένο με το κεφάλι της Κάλλας, που φέρει ευανάγνωστη σφραγίδα “Πετράλωνα” και διεύθυνση παραλήπτη “Φάρσαλα”, θα αποτελούσε ιδιαίτερη καινοτυπία η αναγραφή της θεματικής πληροφορίας “Μαρία Κάλλας σε γραμματόσημο” και της φιλοτελικής “*Φάκελος από Πετράλωνα προς Φάρσαλα, με σφραγίδα αποστολής 5/9/85 και άφιξη τρεις μέρες μετά*”. Και οι δύο πληροφορίες είναι οφθαλμοφανείς και δεν χρειάζεται καμμία αναφορά σε αυτές. Αντίθετα, όταν παρουσιάζουμε ένα μονόφυλλο, όχι ιδιαίτερα γνωστό, και το εκθέτουμε από την πλευρά που μοιάζει με απλό καρτποστάλ, τότε απαραίτητως δίνουμε την φιλοτελική πληροφορία “*επίσημο μονόφυλλο, έκδοσης 1954*” ή “*ιδιωτικό μονόφυλλο με έντυπο γραμματόσημο κατόπιν παραγγελίας*”, κλπ.

Κλείνουμε την αναφορά μας στο σημερινό θέμα με την επισήμανση ότι στον τρόπο σύνθεσης και παρουσίασης μιας θεματικής συλλο-

γής τίποτα δεν είναι θέσφατο. Ο κάθε συλλέκτης/εκθέτης μπορεί να βρει το δικό του τρόπο, ο οποίος θα κριθεί. Ίσως η δική του τεχνική και επινοήσεις να αποδειχθούν καλύτερες από τις προτεινόμενες. Ίσως όμως και χειρότερες, πράγμα πιθανότερο. Διότι οι προτεινόμενες λύσεις αποτελούν προϊόν μακράς εμπειρίας αν-

θρώπων που αφιέρωσαν ολόκληρη ζωή στον εκθεσιακό θεματικό φιλοτελισμό και ευτύχησαν να χαρούν υψηλότερες βραβεύσεις. Είναι στο χέρι του καθενός να πάρει το ρίσκο και να κάνει του κεφαλιού του...

Παντελής Λεούσης

Παράδειγμα σελίδας με τα είδη κειμένων και των τρόπων αναγραφής τους
Θέμα: Εθνικός ύμνος της Τουρκίας.

Η μετατόπιση οδόντωσης είναι εμφανέστατη. Δεν είναι απαραίτητη η φιλοτελική πληροφορία.

Βασικό κείμενο. Χαρακτήρες 11 πίκες. Τοποθετήθηκε στο επάνω μέρος, ανάμεσα σε δύο αντικείμενα

Φιλοτελική πληροφορία, με μικρά πλάγια γράμματα.

Εμπορικός φάκελος σε "παράθυρο"

Θεματική πληροφορία, με μικρά όρθια γράμματα.

Συνυπάρχει η απαραίτητη φιλοτελική πληροφορία, με τη δική της διαφορετική, πλάγια γραφή.

Περιγραφή (φιλοτελική) διαδρομής φακέλου με όχι εμφανή στοιχεία

3.1 - CAUSES FOR THE CREATION ANTHEMS ADOPTED UNDER NATIONAL CRISIS
Turkey: "İstiklal Marşı"

«Το εμβατήριο της ανεξαρτησίας» καθιερώθηκε το 1921, κατά τη διάρκεια του ελληνοτουρκικού πολέμου, όταν το εθνικιστικό κίνημα και ο πόλεμος για ανεξαρτησία υπό τον Μουσταφά Κεμάλ Ατατούρκ (1880-1938) ήταν σε εξέλιξη. Λόγια Μεχμέτ Ακλφ Ερσόι (1873-1936). Μουσική Οσμάν Ζεκί Ουγκόρ (1780-1858).

Απλή οδόντωση καβέτος

Λόγια του ύμνου του τούρκικου εθνικού ύμνου

Μετάλλιο με ελλιπή εκτόπιση

Λόγια του ύμνου σε αραβικούς χαρακτήρες: Ελλιπής οδόντωση οριζόντια Απλής οδόντωση καβέτα

Φάκελος β' τάξεως (10 παρ.) από İnebolü προς Άδανα. Αποστολή 1.3.22, άφιξη 5.3.22

Ένα νέου τύπου προσωπικό γραμματόσημο ανοίγει το δρόμο για συλλογές με θέμα τον ...εαυτό μας!

Το πρόσφατο ταξίδι στην Πόλη, με την ευκαιρία της BALKANFILA 2007, μας έδωσε την ευκαιρία να γνωρίσουμε την αστική πλευρά της γείτονας Τουρκίας. Η διαπίστωση ολόκληρης της ελληνικής φιλοτελικής αποστολής και των επισκεπτών ήταν ότι υπάρχει μία εμφανής πρόοδος σε όλους τους τομείς της καθημερινότητας, τουλάχιστον από όσα μπορεί να δει ένας επισκέπτης. Η Κωνσταντινούπολη δεν έχει να ζηλέψει τίποτε από μία ευρωπαϊκή πόλη. Ακόμα και οι τιμές των προϊόντων και υπηρεσιών συναγωνίζονται σε ύψος εκείνες της Ευρώπης, έτσι, για να μην υστερεί σε τίποτε!

Εκεί όμως που φαίνεται πως η Τούρκοι προηγούνται των Ελλήνων είναι στο προσωπικό ...γραμματόσημο! Ενώ στη χώρα μας, όπως στις περισσότερες χώρες της Ευρώπης, το προσωπικό γραμματόσημο παρουσιάζεται (ακόμα) σαν βινιέτα προσαρτημένη σε γραμματόσημο που φέρει την ονομαστική αξία, οι γείτονες πήγαν ακόμα πιο πέρα: δημιούργησαν προσωπικό γραμματόσημο με δική του ονομαστική. Αυτό σημαίνει ότι αν έχετε αυξημένες φιλοδοξίες και σας αρέσει να βλέπετε το πρόσωπό σας να κυκλοφορεί πάνω στους ταχυδρομικούς φακέλους, όπως κάποτε οι κεφαλές του Ερμή ή η Δόξα του Γκύζη,

δεν έχετε παρά να στείλετε τη φωτογραφία σας στο Ταχυδρομείο της γειτονιάς σας και να παραγγείλετε την προ-

Η Ναζιρέ και ο Μαχμούτ στο προγαμιαίο γραμματόσημο

βλεπόμενη ελάχιστη ποσότητα. Διότι το μόνο εμπόδιο που –μέχρι στιγμής- εμποδίζει την

“Αν θέλετε να μάθετε το όνομά μου ελάτε την Κυριακή στο Τζαμί...”

καθολική χρήση αυτού του νεωτερισμού είναι ο μεγάλος αριθμός τέτοιων προσωπικών γραμματοσήμων που πρέπει κανείς να παραγγείλει για να ικανοποιήσει αυτή τη ...φιλοδοξία του. Αυτοί δηλαδή που μέχρι στιγμής είναι οι εν δυνάμει χρήστες της τουρκικής καινοτομίας είναι πελάτες με μεγάλη αλληλογραφία, όπως εταιρείες, βιομηχανίες, σωμα-

τεία κλπ. Αν όμως κάποιος, για παράδειγμα, κάνει “ανοιχτό γάμο” ή βάπτιση και έχει μεγάλο αριθμό προσκεκλημένων που μπορεί να καλύψει τον απαιτούμενο ελάχιστο αριθμό, τότε άνετα μπορεί να στείλει στους καλεσμένους του τη φωτογραφία των μελλονύμφων ή του μέλλοντος να φωτιστεί νηπίου...

Δεν θα πρέπει να έχει κανείς αμφιβολία ότι αυτός ο περιορισμός δεν θα αργήσει να αμβλυνθεί, ίσως και να καταργηθεί. Οι ραγδαίες αλλαγές της εποχής μας δεν έχουν όρια. Πολλά από όσα κάποτε θεωρούσαμε απίθανα σήμερα έχουν γίνει πράξη. Το ίδιο ασφαλώς μπορεί να γίνει και τώρα. Διότι ποιος μπορούσε να πιστέψει πριν λίγα χρόνια ότι θα εμφανιζόταν το προσωπικό γραμματόσημο; Ποιος θα πίστευε ότι ήδη υπάρχουν χώρες όπου παράλληλα με τα επίσημα γραμματόσημα των εθνικών ταχυδρομείων κυκλοφορούν και (επίσημα) γραμματόσημα ιδιωτικών εταιρειών που φέρουν τα ίδια εξωτερικά χαρακτηριστικά των πρώτων (π.χ. Αργεντινή Δημοκρατία κλπ.); Με την επερχόμενη απελευθέρωση των ταχυδρομικών υπηρεσιών, σε λίγο καιρό θα γευτούμε και εμείς αυτή την εξέλιξη. Κανείς δεν ξεφεύγει...

Ας επανέλθουμε λοιπόν στο νέο τουρκικό προσωπικό γραμματόσημο, το οποίο,

Η Εμινέ και ο Χασάν,
ανήψια της Νεζιρέ

Η Φαρίντα, συμμαθήτρια της
κόρης μας, στο Δημοτικό

Ο Αλί και η Σουλτάνα, από το σόι
των συμπεθερών

κατά πάσα πιθανότητα, δεν θα αργήσει να κάνει την παρουσία του και στη χώρα μας. Για να πούμε την αλήθεια, δεν ξέρω πόσο αυτή η καινοτομία θα αλλάξει τα φιλοτελικά πράγματα στη γειτονική χώρα. Έχει όμως όλες τις δυνατότητες να τα αλλάξει, τουλάχιστον σε ότι αφορά τον θεματικό φιλοτελισμό. Διότι θα δώσει για πρώτη φορά τη δυνατότητα να οργανώνουμε συλλογές του εαυτού μας ή της οικογένειάς μας. Θα μπορούμε δηλαδή να θέσουμε "το προσωπικό γραμματόσημο στην υπηρεσία των προσωπικών συλλογών". Σας περιγράφω αμέσως τον μηχανισμό:

Παραγγέλλουμε στο ταχυδρομείο και εκτυπώνονται, προοδευτικά, γραμματόσημα που θα απεικονίζουν την αφεντιά μας και μέλη της οικογένειας. Τα καρντάσια και οι θείες, οι μπατζανάκηδες και οι συννυφάδες, οι συμπεθέρες και οι κουμπάροι, όλοι θα είναι απαραίτητοι για την πληρότητα της συλλογής. Λίγο-λίγο

η συλλογή θα πλουτίζεται. Βέβαια, στην αρχή θα μπορεί να είναι και Ενόσ Πλαισίου. Αυτή η -σε πειραματικό στάδιο ακόμα- φιλοτελική πρωτοτυπία θα είναι σύμμαχός μας... Αργότερα ίσως φτάσουμε και στα πέντε πλαίσια...

Σαν όλους τους καλούς θεματικούς, πρωταρχικό μας μέλημα είναι να αρχίσουμε από το πλάνο. Αυτό θα μπορούσε να είναι, πάνω-κάτω, ως εξής:

1. Τα πρώτα χρόνια του Βασιλάκη

1.1 Ο Βασιλάκης μωρό

1.2 Ο Βασιλάκης είπε "μαμά".

1.3 Ο Βασιλάκης είπε πρώτη φορά τα "τίσισα" του

1.4 Ο Βασιλάκης στο νηπιαγωγείο κλπ.

Ένα από τα κεφάλαια της συλλογής θα πρέπει ασφαλώς

να αναφέρεται στον συγγενικό περίγυρο του Βασιλάκη, ίσως και του φιλικού περιβάλλοντος της οικογένειας, ανάλογα με το βαθμό κοινωνικότητας που τη διακρίνει. Επίσης, τα αγαπημένα του παιχνίδια, ή και οι σκανταλιές του, θα μπορούσαν να αποτελέσουν κεφάλαια ή υποκεφάλαια.

Όμως δεν θα ήθελα να προκαταλάβω τους αναγνώστες μας, εν δυνάμει μελλοντικούς δημιουργούς μιας τέτοιας συλλογής, με τη δημιουργία ενός ολοκληρωμένου πλάνου. Εναπόκειται σε αυτούς να το οργανώσουν σύμφωνα με την προσωπικότητά τους, αλλά και με τις ιδιαίτερες προσωπικές και οικογενειακές τους συνθήκες. Αυτό που θα μπορούσα όμως να συμβουλέψω είναι τη θεματολογία των γραμματοσήμων που θα πρέπει να συγκεντρώσουν, ώστε να δημιουργηθεί μία κατά το δυνατόν πλήρης εκθεσιακή συλλογή. Πρέπει πάντα να αρχίζουν από τα μωρουδι-

Απόψεις του ανθισμένου κήπου του θείου Ομέρ, στην Ατάλεια. Είναι μεγάλος, με πολλά λουλούδια. Βρίσκεται στο μεγάλο σιφλίκι του, όπου καλλιεργεί επίσης σιτάρι, καλαμπόκι...

Η οικογένεια του θείου ...Μουχτάρ Ντενίκιογλου

ακά τους χρόνια (ίσως και από τη μαμά στο μαιευτήριο). Να παρουσιάζουν συχνά το ή τα αδελφάκια τους, έστω κι αν τσακώνονταν συνέχεια. Χρειάζεται αρκετό υλικό για τα σχολικά χρόνια (οι κοπάνες μπορούν να εξαιρεθούν), όπως επίσης και αρκετό για τις ενδεχόμενες ποδοσφαιρικές επιδόσεις (γενικά, οι αθλητικές επιδόσεις επηρεάζονται θετικά τους κριτές).

Οι δάσκαλοι επίσης πρέπει να απεικονίζονται, πάντα με θεματικούς υποτίτλους που θα επεξηγούν ποιοι ήταν οι σπασίκλης, ποιοι ήταν περισσότερο επιρρεπείς στην καζούρα, ποιοι κοίταζαν συνεχώς το ρολόι... κλπ.

Όταν φτάσουμε στο κεφάλαιο της εφηβείας, υπάρχουν ασφαλώς μερικά λεπτά σημεία που δεν πρέπει να εμφανιστούν σε προσωπικό γραμ-

“Η κ. Λέιλα, η πρώτη μου δασκάλα στο Δημοτικό. Τι ωραία χρόνια!”

Δύο ακόμα συμμαθήτριες της κόρης μας (οι ζαβολιάρες...)

ματόσημο τύπου Τουρκίας. Οι προσωπικές στιγμές των εφήβων, για παράδειγμα, δεν είναι ανάγκη να απαθανατίζονται... Διότι ίσως υπάρχουν κριτές πουριτανοί, με αδύνατο μνημονικό...

Εκεί που στη συλλογή θα ανοίγεται “πεδίο δόξης λαμπρόν” είναι όταν αρχίζει η ερωτική μας ζωή. Τότε, πρώτον, διαλέγουμε με προσοχή τις καλύτερες φωτογραφίες μας πριν τις δώσουμε στο ταχυδρομείο για γραμματοσημιοποίηση (επιτρέπονται και φωτογραφίες με ρετούς ή “πειραγμένες” στο Photoshop). Δεύτερον, αν οι ερωτικές μας επιδόσεις δεν είναι ικανοποιητικές, μπορούμε, εντέχνως, να περάσουμε για παρτενέρ μας και φωτογραφίες τύπου κολάζ ή και ηθοποιών, προσέχοντας να μην είναι από τους πολύ γνωστούς (για να αποφύγουμε την αναγνώριση και το ρεζιλίκι). Και τρίτον, αν όντως έχουμε πληθωρικές αισθηματικές επιδόσεις, επιλέγουμε

“Οι δύο γιαγιάδες” (ή οι δυο συμπεθέρες, ανάλογα με ποιος κάνει τη συλλογή)!

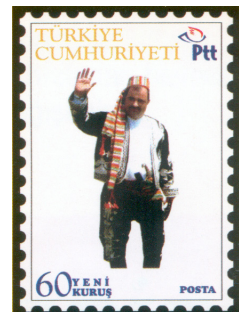

...και οι καλοί γείτονες είναι απαραίτητοι στη συλλογή...

φωτογραφίες των καλύτερων παρτενέρ, για να μη χαρακτηριστούμε ...σαβουροεραστές!

Τα υπόλοιπα μοιάζουν να είναι φυσιολογικά... Κάποιοι αρραβώνας, ο γάμος, μία ή περισσότερες αποστολές του πελαργού... Σκηνές του αρμονικού βίου... Οι επεμβάσεις της πεθεράς (με πλάστη ή άλλο εργαλείο)... Το καινούργιο αυτοκίνητο... Είναι γνωστά σε όλους όλα αυτά. Δεν νομίζω πως θα δυσκολευτείτε καθόλου στη σύνθεση, κυρίως αφού το υλικό θα βρίσκεται εύκολα και σε αφθονία. Σας υπενθυμίζω: Δεν θα έχετε παρά να προσκομίσετε τις φωτογραφίες που θέλετε και να παραγγείλετε τα αντίστοιχα “γραμματοσήμα” στο κοντινότερο ταχυδρομείο...

Όμως, για να μη ξεχνάμε τους θεματικούς κανόνες, για τη σωστή τεκμηρίωση

“Ο καλόκαρδος θείος Ντενίζ από το Ερζουρούμ, με τα πολλά γιδια...”

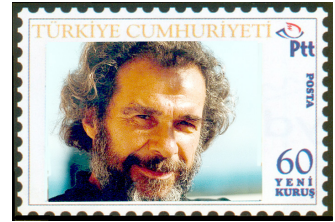
Και στα δικά μας!

της συλλογής θα χρειαστεί μία ποικιλία φιλοτελικού υλικού, όπως ταχυδρομημένοι φάκελοι, μονόφυλλα κλπ. Οι πρώτοι είναι πανεύκολο να γίνουν. Αν μάλιστα γίνουν και συστημένοι (ας είναι και με σφραγίδα ΠΗΚ), τότε το αποτέλεσμα θα είναι πολύ καλύτερο. Όσο για τα μονόφυλλα, μα... ήδη υπάρχουν με τη μορφή "εταιρικού εμπορικού φακέλου" με έντυπο γραμματόσημο. Σίγουρα δεν θα υπάρχει δυσκολία στη θέση του να εκτυπωθεί το κεφάλι ενός συγγενούς, ή -άλλο ένα παράδειγμα- του αγαπημένου μας κανίς (η φιλοζωία εκτιμά-

ται ιδιαίτερα)!

Ίσως μερικοί από σας να μην παίρνετε στα σοβαρά αυτό το κείμενο. Το θεωρείτε υπερβολικό, ανέφικτο. Ε λοιπόν! Κάνετε λάθος. Παρατηρήστε με προσοχή τα γραμματόσημα που το εικονογραφούν. Είναι όλα παρμένα από διαφημιστικό έντυπο των τουρκικών ταχυδρομείων. Τα εικονιζόμενα πρόσωπα είναι μη επώνυμα, άνθρωποι της λεγόμενης "γειτονικής μας πόρτας". Είναι γραμματόσημα που έγιναν ή θα μπορούσαν να γίνουν, ανά πάσα στιγμή, με παραγγελία ιδιωτών. Και αν παραμένει στα χείλη σας η απορία για το αν αυτά τα γραμματόσημα μπορούν να χρησιμοποιηθούν σε μία συλλογή εκθεσιακού επιπέδου, η απάντηση είναι ΝΑΙ. Διότι, σύμφωνα με τους κανόνες της FIP, ότι εκδίδεται από το ταχυδρομείο, με την άδεια του ή την ανοχή του, με σκοπό τη διακίνηση της αλληλογραφίας, τότε αυτό αποτελεί κατάλληλο φιλοτελικό υλικό.

Όλη αυτή η πλημμυρίδα

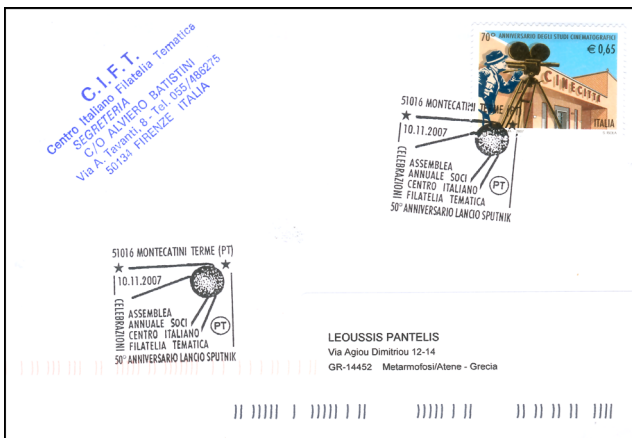

Τι λέτε;
Θα μου πήγαινε κι' εμένα;

των νεωτερισμών έχει φέρει μεγάλη αναστάτωση στο φιλοτελικό κόσμο. Τα φιλοτελικά περιοδικά όλης της γης, κυρίως τα θεματικά, ασχολούνται εκτενώς με το τι μέλλει γενέσθαι, το πού θα οδηγήσει αυτή η κατάσταση.

Στο επόμενο τεύχος του Θ.Φ. θα σας παρουσιάσω ένα άρθρο ακριβώς γι' αυτό το ζήτημα, στο οποίο θα σταχυολογούνται οι απόψεις των πιο διακεκριμένων παραγόντων του διεθνούς θεματικού φιλοτελισμού.

Παντελής Λεούσης

Πώς να μη ζηλεύει κανείς;

Ο θεματικός σύλλογος της γειτονικής Ιταλίας, το Centro Italiano di Filatelia Tematica (CIFT), στις 10 Νοεμβρίου 2007 πραγματοποίησε την ετήσια Γενική του Συνέλευση.

Κόσμος πολύς συνέρρευσε από όλη την Ιταλία. Ήταν τόσο σημαντικό φιλοτελικό γεγονός, ώστε εκδόθηκε ειδική αναμνηστική σφραγίδα.

Σύλλογος μεγάλος, με πάνω από 1000 ενεργά μέλη!

Είναι να μη ζηλεύει κανείς;

ΠΥΓΜΑΧΙΑ, ένα πανάρχαιο άθλημα.

του Παντελή Λεούση

Πυγμαχία παρόμοια με τη σημερινή εμφανίστηκε σε διάφορους πολιτισμούς, από τα πολύ παλιά χρόνια, αρχίζοντας από την προϊστορική εποχή. Το αποδεικνύουν ευρήματα

Απεικόνιση πυγμαχίας σε τοιχογραφία της Θήρας

του 4000 π. Χ. στη Βόρειο Αφρική και αλλού. Πρώτη γνωστή απεικόνιση πυγμαχικού αγώνα υπάρχει σε σουμερικό ανάγλυφο της 3ης χιλιετίας π.Χ.. Στο χώρο της Μεσογείου η παλαιότερη απεικόνιση είναι αυτή του 1500 π.Χ. (Μινωικός Πολιτισμός) από τη Σαντορίνη.

Αναφέρεται ότι ο μυθικός βασιλιάς των Αθηνών Θησέας επιτόνησε ένα είδος πυγμαχίας κατά το οποίο δύο άνδρες στέκονταν αντικριστά και κατέφεραν γροθιές ο ένας στον άλλον

μέχρι το θάνατο του ενός των αντιπάλων. Με τον καιρό, οι πυγμαχοί άρχισαν να αγωνίζονται όρθιοι, φορώντας γάντια και τυλίγοντας τα χέρια τους κάτω από τους αγκώνες, μολοντί ήταν γυμνοί στο σώμα.

Η πυγμαχία μπήκε σαν αγώνισμα στους Ολυμπιακούς αγώνες το 688 π.Χ.. Οι αθλητές εκγυμνάζονταν πάνω σε σάκους εξάσκησης, τους "Κόρυκες». Φορούσαν δερμάτινους ιμάντες γύρω από το κεφάλι, επιδέσμους στα χέρια που άφηναν τα δάκτυλα ελεύθερα και, μερικές φορές, θώρακες, για να προστατεύονται από τραυματισμούς.

Στη Κίνα, κατά την Δυναστεία Zhou (12ος αι. π.Χ.), υπήρχε το άθλημα Ζιάο λι, ένα είδος πάλης με κτυπήματα πυγμαχίας. Αναφορές και περιγραφές πυγμαχίας υπάρχουν και σε νεώτερες βουδιστικές πηγές του 6ου - 5ου π.Χ. αι..

Στην αρχαία Ρώμη οι πυγμαχοί ήταν συνήθως κατάδικοι ή σκλάβοι που έλπιζαν να ανακηρυχθούν πρωταθλητές και να κερδίσουν την ελευθε-

ρία τους. Υπήρχαν όμως και ελεύθεροι πυγμαχοί. Με τον καιρό, η πυγμαχία έγινε τόσο δημοφιλής στη Ρώμη, ώστε άρχισαν να αγωνίζονται ακόμα και αριστοκράτες. Το φαινόμε-

Παγκράτιον, είδος αρχαίας ελληνικής πυγμαχίας

νο διακόπηκε ξαφνικά, μετά από απαγόρευση του Καίσαρα Αυγούστου, ενώ το 500 μ.Χ. καταργήθηκε τελείως σαν άθλημα, με απόφαση του χριστιανού αυτοκράτορα Θεοδοσίου του Μεγάλου (454 -526).

Μετά την πτώση της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας δεν υπάρχουν στοιχεία αναφοράς στην πυγμαχία για πολλούς αιώνες. Μόνο μεταξύ 12ου και 17ου αναφέρονται αγώνες παρόμοιου τύπου σε διάφορες πόλεις και επαρχίες της Ιταλίας, μέχρι

Η χρήση των γαντιών απέτρεψε πολλούς τραυματισμούς

Η γρονθοκόπηση του σάκου περιλαμβάνεται στην κοπιώδη εξάσκηση των πυγμαχών

Οι πυγμαχοί μπαίνουν στο ριγκ με ειδική ρόμπα

που τον 18^ο αι. παρουσιάζεται στην Αγγλία, με τη μορφή της πυγμαχίας με γυμνά χέρια (bare-knuckle boxing). Πρώτη σωζόμενη επίσημη αναφορά του αγωνίσματος γίνεται το 1681 στο London Protestant Mercury, και πρώτος πρωταθλητής ήταν ο James Figg το 1719. Την ίδια εποχή χρησιμοποιείται για πρώτη φορά ο όρος "boxing".

Η πυγμαχία τα νεώτερα χρόνια άρχισε να παίζεται με γυμνά χέρια, χωρίς διαιτητή, γραπτούς κανόνες, κατηγορίες ανάλογα με το βάρος, γύρους με συγκεκριμένη διάρκεια. Οι

Το ρινγκ έχει 7,5 μ. κάθε πλευρά

αντίπαλο, μετριοούνται 30 δευτερόλεπτα και ο αγώνας λήγει. Τα κτυπήματα κάτω από τη μέση ή σε πεσμένο αντίπαλο απαγορεύονταν. Ο ίδιος αθλητή

ιδιαίτερα σκληρό, οι κανόνες του άφηναν ένα πλεονέκτημα: Επέτρεπαν στον αντίπαλο να πέφτει ανά πάσα στιγμή στο ένα γόνατο, ώστε να αρχίζει νέα μέτρηση 30". Έτσι, ο κάθε πυγμαχός που βρισκόταν σε δυσκολία, είχε με αυτό τον τρόπο την ευκαιρία να ανακτήσει δυνάμεις. Αντίθετα, σήμερα, κάθε πτώση σημαίνει απώλεια βαθμών

Οι κανόνες αυτοί καθορίστηκαν το 1838 και επανεξετάστηκαν το 1853, προβλέποντας τις διαστάσεις του ρινγκ, καθιερώνοντας τα σκιοινιά, δίνοντας χρόνο 30" στον αθλητή

Κτύπημα "άπερκατ"(από κάτω προς τα επάνω, προς το σαγόνι).

Αριστερό "κροσέ" (ευθύβολο κτύπημα)

Δεξί "κροσέ"

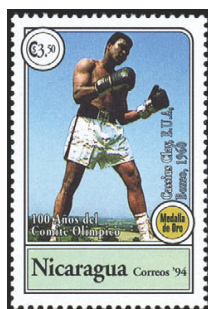
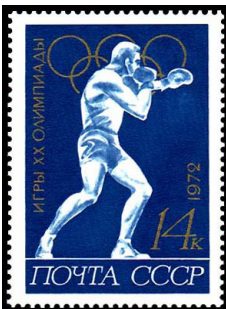
πρώτοι κανόνες (London Prize Ring rules) ήταν εισήγηση του Άγγλου πρωταθλητή βαρέων βαρών Jack Broughton το 1743, για την αποφυγή αρκετών θανάτων που συνέβαιναν στο άθλημα. Σύμφωνα με αυτούς, μετά από πτώση ενός

τής επινόησε και προσπάθησε να διαδώσει τη χρήση των "mufflers", ένα είδος παραγεμισμένων γαντιών που χρησιμοποιούνταν στην προπόνηση ή σε αγώνες επιδείξισης.

Παρά το γεγονός ότι το αγώνισμα παρέμενε ακόμα

που υπέστη πτώση (νοκ ντάου) να σηκωθεί και να συνεχίσει, αλλά με μόνο τις δικές του δυνάμεις κλπ.

Οι σημερινοί κανόνες της πυγμαχίας σχεδιάστηκαν το 1867 από τον John Chambers,

Στάση χεριών σε "Κλειστή γκαρντ" και "ανοικτή γκαρντ" (τρόποι άμυνας)

Αν μετά από δυνατό κτυπήμα πέσει ο αντίπαλος (νοκ ντάου) ο αγώνας διακόπτεται επι 10"

Στην Ολυμπιακή και ερασιτεχνική πυγμαχία προβλέπεται προστατευτικό κάλυμμα κεφαλής, λιγότεροι γύροι και άλλες μικροδιαφορές

έμειναν όμως γνωστοί ως κανόνες του Μαρκησιού του Κουίνσμπουρι (Marquess of Queensberry), από τον τίτλο του Σκωτσέζου ευγενούς, πολιτικού και προστάτη της πυγμαχίας που τους υποστήριξε και φρόντισε για τη δημοσίευσή τους.

Οι κανόνες είναι δώδεκα, και προβάλλουν περισσότερο

ρινγκ καθορίστηκε τετράγωνο με πλευρά 7,50 μ. Οι γύροι διαρκούν τρία λεπτά, με ενός λεπτού διακοπή μεταξύ τους. Σε κάθε πτώση αθλητή μετρώνται 10 δευτερόλεπτα για να σηκωθεί μόνος του. Εισήχθησαν τα γνωστά γάντια του μποξ που

μόνη αναγνωρισμένη (Παρίσι, 1901) και ισχύει στους Ολυμπιακούς Αγώνες από την Ολυμπιάδα του 1904 (Σεντ Λούις).

Με τη βαθμιαία αποδοχή αυτών των κανόνων, προέκυψαν δύο ευδιάκριτα είδη πυγμαχίας: Η επαγγελματική και η ολυμπιακή ή ερασιτεχνική. Η Ολυμπιακή πυγμαχία γίνεται σε

Σε όλες τις κατηγορίες πυγμαχίας ο ρόλος του διαιτητή είναι σημαντικός

την δεξιοτεχνία και την στρατηγική παρά την δύναμη. Απαγόρευσαν τους αγώνες με γυμνά χέρια, τα "κορ α κορ" (σώμα με σώμα), τον στραγγαλισμό, τα χτυπήματα ενώ ο αντίπαλος είναι ανίσχυρος, κ.ά.. Το

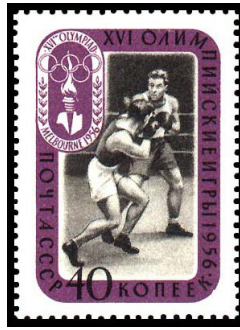
προστατεύουν τον αντίπαλο και καθιστούν δυσκολότερα τα knock-out.

Οι κανόνες αυτοί αναφέρονται στην Αγγλική πυγμαχία, που για την Παγκόσμια Ομοσπονδία Πυγμαχίας είναι η

4 γύρους των δύο λεπτών (σε εθνικούς αγώνες οι γύροι είναι τρεις) με ένα λεπτό διακοπή, και στηρίζεται κυρίως στη βαθμολογία και όχι στην πτώση. Οι αντίπαλοι φορούν προστατευτικό κάλυμμα κεφαλής και

Με την έναρξη του αγώνα, αφού ο διαιτητής ελέγξει τη σωστή εξάρτηση των αντιπάλων, αυτοί ανταλλάσσουν "χειραψία" φορώντας τα γάντια. Στο τέλος του αγώνα ο διαιτητής ανακηρύσσει το νικητή υψώνοντάς του το χέρι

Αριστερά, εξώφυλλο περιοδικού του 1892 που απεικονίζει τον πάντα καλοντυμένο πρώτο παγκόσμιο πρωταθλητή “Gentleman Jim” Corbett. Μέσον και δεξιά, φάσεις από επαγγελματικούς πυγμαχικούς αγώνες

γάντια με μια άσπρη λουρίδα πέρα από την άρθρωση των δακτύλων. Μόνο τα κτυπήματα που δίνονται με το λευκό μέρος των γαντιών προσμετρούνται. Κάθε τέτοιο, στο στήθος ή στο κεφάλι του αντιπάλου, αποφέρει ένα σημείο. Φορούν επίσης ζώνη που καθορίζει το όριο κάτω από το οποίο δεν επιτρέπονται κτυπήματα.

Σε όλες τις περιπτώσεις, ένας διαιτητής ελέγχει την πιστή εφαρμογή των κανόνων, και μπορεί να διακόψει τον αγώνα με “ντισκαλιφιέ» εις βάρος ενός των αντιπάλων για απαγορευμένα κτυπήματα ή για συχνό κράτημα, εν ειδή εναγκαλισμού, του αντιπάλου. Διακόπτει επίσης τον αγώνα εάν ένας πυγμάχος τραυματιστεί σοβαρά, ή ο ένας υπερέρχει σημαντικά του άλλου, ή εάν

το αποτέλεσμα είναι σοβαρά

Το 1882 απαγορεύτηκε τελείως στην Αγγλία η πυγμαχία με γυμνά χέρια.

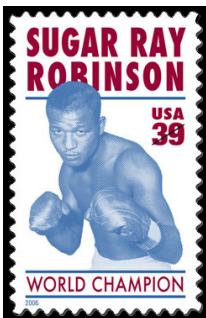
Ο πρώτος παγκόσμιος πρωταθλητής βαρέων βαρών, με βάση τους κανόνες Κουίνσμπερι ήταν ο “Τζέντελμαν Τζιμ” Κόρμπετ, ο οποίος επεβλήθη του Τζον Σάλιβαν το 1892, στη Νέα Ορλεάνη.

Υπάρχουν κυρίως τρία στυλ πυγμαχίας:

- Το στυλ του “In-fighter» (πυγμάχου που πυγμαχεί κοντά στον αντίπαλο) ο οποίος θεωρείται ο πιο θεαματικός. Επιδιώκει το κλείσιμο του αντιπάλου στη γωνία του ρινγκ, κατακλύζοντάς τον με έντονα πλάγια κτυπήματα και άπερκατς (από κάτω, προς το σαγό-

νι). Χρειάζονται γρήγορα πόδια και ευκινησία. Τέτοιοι πυγμάχοι ήταν οι Μάικι Τάισον, Τζο Φρέιζερ κ. ά.

- Του “Out-fighter” (πυγμάχου που επιδιώκει να είναι μακριά από τον αντίπαλο). Σηριζέται, συνήθως, σε πιο αδύνατα και ευθύβολα κτυπήματα (σε αντιδιαστολή με τα πλάγια και τα άπερκατς) και επιδιώκει να κερδίσει στα σημεία και όχι με νοκ άουτ. Οι “out-fighters” είναι γνωστοί για τα εξαιρετικά γρήγορα πόδια τους και την μεγάλη κινητικότητα, η οποία αποζημιώνει την, συχνά, σχετική έλλειψη δύναμής τους. Πάντως θεωρούνται από πολλούς ως καλύτεροι μπόξερ, διότι στηρίζονται στη στρατηγική και στη φθορά του αντιπάλου. Παράδειγμα “out-fighter” ήταν ο Κάσιους Κλέι ή

Τέσσερες μεγάλοι πυγμάχοι, παγκόσμιοι πρωταθλητές: “Σούγκαρ Ρέι Ρόμπινσον, Λουίς Άνχελ Φίτρο (επνομαζόμενος “άγριος ταύρος), Νικολίνο Λέκε και ο περίφημος Τζόε Λούις

Ο Μας Σμέλιγκ (1907-2006), παγκόσμιος πρωταθλητής Βαρών Βαρών 1930-1932, τη δεκαετία του 1930 νικήθηκε δύο φορές από τον Τζοε Λούις, προκαλώντας μεγάλη απογοήτευση στο Χίτλερ.
Μέσον: Ο Γάλλο-Μαροκινός Μαρσέλ Σερντάν (1916-1949), παγκόσμιος πρωταθλητής μέσων βαρών 1948.
Δεξιά: Ο Ουραγουανός Παγκόσμιος Πρωταθλητής του 1917, Άνχελ Ροντριγκέζ

Μοχάμεντ Αλι.

- Του "Brawler" (Θορυβοποιού), που αντιπροσωπεύει συχνά ότι πιο βάναισο και βρώμικο στον αθλητισμό. Διαθέτει ακατέργαστη δύναμη, συχνά ικανή να χτυπήσει σχεδόν οποιοδήποτε αντίπαλο

αργά και σκληρά κτυπήματα. Η βραδύτητα και τα προβλήματα κτυπήματά τους συχνά τους αφήνουν ανοικτούς στις αντεπιθέσεις των αντιπάλων. Οι πιο διάσημοι θορυβοποιοί ήταν οι Τζορτζ Φορμαν, Ρόκι Μαρτσιάνο, Μάικι Τάισον, Νάσεμ Χάμεντ.

Υπάρχουν ακόμα μερικοί-

τα. Πόσα όμως άλλα αθλήματα δεν έχουν σοβαρά ατυχήματα, ίσως και με μεγαλύτερη συχνότητα; Π.χ. η ορειβασία, οι αγώνες αυτοκινήτου και τόσα άλλα...

Η πυγμαχία έχει τόσους φίλους, ώστε θα συνεχίσει να

Ο Κάσιους Κλέι (αργότερα άλλαξε το όνομά του σε Μοχάμεντ Αλι) σε αγώνες με τρεις σπουδαίους αντιπάλους: Ζορζ Φόρμαν, Τζο Φρέιζερ και Κεν Νόρτον

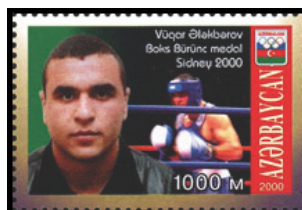
πυγμαχό. Αυτή η ικανότητά του κάνει το θέαμα συναρπαστικό και τους αγώνες του απρόβλεπτους. Πολλοί Brawlers στερούνται μεγάλης κινητικότητας και έχουν δυσκολία να ακολουθήσουν τους "κοντινούς πυγμαχούς" που είναι γρήγοροι στα πόδια. Προτιμούν τα πιο

τύποι πυγμαχών και στυλ πυγμαχίας λιγότερο συνήθεις.

Πολλές συζητήσεις γίνονται και γίνονται κατά καιρούς για την σκληρότητα αυτού του πανάρχαιου αθλήματος, στη διάρκεια του οποίου -είναι αλήθεια- δεν λείπουν τα ατυχήμα-

τά, όπως "ενστάσεις" και να υπάρχουν. Εξάλλου, στην εποχή μας δεν υπάρχουν "Καίσαρες Αύγουστοι" που να την καταργήσουν με ένα απλό διάταγμα!

Πηγή:
Εγκυκλοπαίδειες
Διαδίκτυο

Χρυσό Ολυμπιακό νικητής από το Καζακστάν, στο ΣΙΔΝΕΥ 2000 και στην πρόσφατη Ολυμπιάδα της Αθήνας.

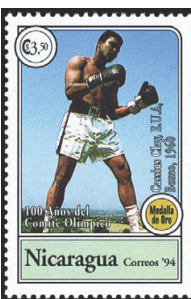
Αχ! Αυτό το πλάνο...

Πλάνο συλλογής άγνωστου σε μας συλλέκτη με θέμα την πυγμαχία. Η στήλη μας κατάφερε να το εξασφαλίσει, ώστε, σε συνδυασμό με το άρθρο που προηγήθηκε, να καταστήσει ευκολότερη την προσπάθεια όποιου θα επιθυμούσε να ασχοληθεί σοβαρότερα με αυτό το ενδιαφέρον θέμα. Είναι προφανές ότι υλικό υπάρχει άφθονο, σε σημείο που να καλύπτεται η κάθε παράμετρο του θέματος.

Σε ότι αφορά την ορολογία στο πλάνο, είναι στις υποχρεώσεις του συλλέκτη να την γνωρίσει!

ΠΥΓΜΑΧΙΑ

- 1 Προέλευση
 - 1.1 Κανόνες βραβείσεων του Ρινγκ του Λονδίνου (1743)
 - 1.2 Κανόνες του Μαρκησιού του Queensberry (1867)
- 2 Ολυμπιακή πυγμαχία
- 3 Γυναικεία πυγμαχία
- 4 Επαγγελματική πυγμαχία
- 5 Στυλ πυγμαχίας
 - 5.1 Inside-fighter (Ορολογία για ειδικούς)
 - 5.2 Outside-fighter “ “ “
 - 5.3 Brawler “ “ “
 - 5.4 Hybrid boxers “ “ “
 - 5.5 Swarmer “ “ “
 - 5.6 Rock, Paper, Scissors “ “
- 6 Πυγμαχικός εξοπλισμός
- 7 Τεχνική
 - 7.1 Σύγχρονη Τεχνική πυγμαχίας
 - 7.2 Κτυπήματα
 - 7.3 Άμυνα
 - 7.4 Πάνω στο ρινγκ
 - 7.5 Λιγότερο συνήθεις τακτικές
- 8 Ιατρικές φροντίδες
- 9 Μοιραίες κακώσεις του εγκεφάλου
- 10 Φημισμένες Αίθουσες Πυγμαχίας
- 11 Διοίκηση της πυγμαχίας
 - 11.1 Επαγγελματικής πυγμαχίας
 - 11.2 Ερασιτεχνικής πυγμαχίας
- 14 Πυγμαχικές Εταιρείες - Σύλλογοι

Τι είναι η βιολογία;

Η βιολογία είναι μια από τις βασικές επιστήμες και καλύπτει έναν αριθμό μελετών, όπως

- την προέλευση της ζωής
- την εξέλιξη και βιοποικιλότητα των έμβιων όντων

- τη δομή των οικοσυστημάτων, στα οποία ανήκουν περίπου 30 εκατομμύριο είδη που συμβιώνουν αρμονικά στη γη και

- τις αρχές των βιολογικών φαινομένων που παρατηρούνται μόνο στους ζώντες οργανισμούς, όπως η κληρονομικότητα, η φυσιολογία, η αναπαραγωγή και η συμπεριφορά.

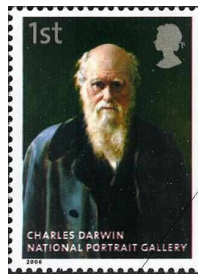
Τα συμπεράσματα από αυτές τις μελέτες χρησιμοποιούνται κατόπιν για την ευημερία της ανθρωπότητας.

Εμείς, τα ανθρώπινα όντα, ανήκουμε σε αυτούς τους οργανισμούς και οι ζωές μας είναι βιολογικά φαινόμενα. Η βιολογία άρχισε δεκάδες χιλιάδες χρόνια πριν, όταν ο άνθρωπος εμφανίστηκε στη γη και εξελίχθηκε όπως οι πρόγονοί μας επιδίωξαν να επιζήσουν στο περιβάλλον τους. Ψάχνοντας για τροφή και μαθαίνοντας μέσω της εμπειρίας να διακρίνουν τα κατάλληλα για βρώση ζώα και φυτά, παρέδωσαν στους απογόνους τους όλες αυτές τις ανακαλύψεις.

Η βιολογία έχει την πιο μακροχρόνια ιστορία μεταξύ

1

2

3

4

5

των επιστημών. Πολλοί μεγάλοι φιλόσοφοι έχουν γράψει γι' αυτή, από την προϊστορική ακόμα περίοδο, συμπεριλαμβανομένου του Αριστοτέλη. Δύο χιλιάδες χρόνια αργότερα, οι αρχές της ταξινόμησης και συστηματικής εκτέθηκαν από τον Κάρολο φον Λίνε (1707-1778) (1). Η θεωρία της εξέλιξης του Κάρολου Δαρβίνου (1809-1882) (2) και του Γρηγορίου Μέντελ (1822-1884) (3) χαρακτήρισαν τη νέα εποχή έρευνας μέσα από τις αρχές των βιολογικών φαινομένων. Στην πρόοδο της γενετικής επιστήμης συνέβαλαν πολλοί σπουδαίοι επιστήμονες, όπως ο Ρώσος βοτανολόγος και γενετιστής Νικολάι Βασίλοφ (1887-1943), ο νομπελίστας Ισπανός βιοχημικός Σεβέρο Οτσάα (1905-1993) κ.α.

Το 1953, ο Τζέιμς Γουάτσον (1928) και ο Φράνσις Κρικ (1916-2004) ανακάλυψαν τη διπλή ελικοειδή δομή του DNA (6, 7, 8, 9, 10), ένα νουκλεϊνικό οξύ που περιέχει τις γενετικές πληροφορίες που καθορίζουν τη μορφολογία και τα χαρακτηριστικά των οργανισμών. Με αυτή την ανακάλυψη, η βιολογία δημιούργησε ένα πλαίσιο για την ερμηνεία και κατανόηση των βιολογικών φαινομένων σε μοριακό επίπεδο.

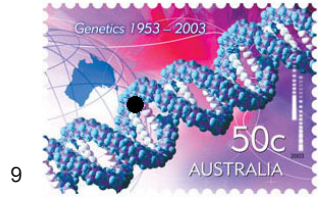
Κατά τη διάρκεια των τελευταίων σαράντα ετών η βιολογία έχει κάνει αξιοπρό-

7

8

9

σεκτες προόδους. Έχοντας ήδη περάσει την εποχή της εφαρμοσμένης γενετικής μηχανικής, που μας επιτρέπει να χειριζόμαστε τα γονίδια, είμαστε τώρα στην εποχή της βιοτεχνολογίας, στην οποία η ζωή μπορεί να υποστεί χειρισμούς και να χρησιμοποιηθεί για την ευημερία της ανθρωπότητας. Μαζί με την τεχνολογία της

οιμο, η βιολογία συγκλίνει προς την εφαρμοσμένη μηχανική καθώς επίσης και την τεχνολογία της πληροφορικής, ειδικά σε προϊόντα όπως τα ρομπότ και οι βιοαισθητήρες που μιμούνται την ανθρώπινη ζωή. Στην αρχιτεκτονική μηχανική, εφαρμοσμένη μηχανική και στον αστικό προγραμματισμό, η οικολογία (μια υποπεριοχή

Γραμμάτισμα που γελοιογραφούν το DNA:

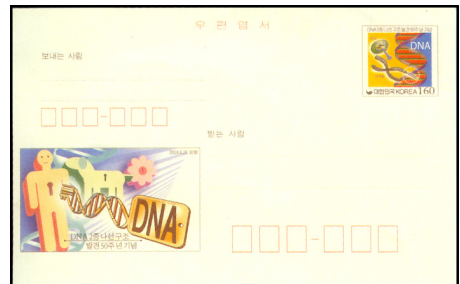
α. Γενετική μηχανική, β. Συγκριτική γενετική, γ. Το σπάσιμο του γενετικού κώδικα, δ. Το μέλλον της γενετικής ιατρικής πληροφορικής, η βιοτεχνολογία είναι ένα κλειδί συστατικό της βιομηχανικής επανάστασης του 21^{ου} αιώνα.

της βιολογίας) είναι κλειδί για την κατασκευή οικολογικών κατοικιών και οικολογικών πόλεων, καθώς και, γενικά, για τη βελτίωση της ποιότητας της ζωής.

Η βιοτεχνολογική έρευνα, με την βοήθεια της βιολογίας, είναι μια νέα εξελισσόμενη μηχανή, η οποία θα υποστηρίξει και θα οδηγήσει το μέλλον της ανθρωπότητας.

Η βιολογία είναι, πράγματι, ακρογωνιαίος λίθος, όχι μόνο για τη βιοτεχνολογία αλλά και για τις επιστήμες που ασχολούνται με τη ζωή. Αυτές περιλαμβάνουν την ιατρική επιστήμη, τη γεωργική επιστήμη, την επιστήμη της αλιείας και τη φαρμακολογία.

Στην εποχή της βιοτεχνολογίας που διανύ-

10. Μονόφυλλο της Ν. Κορέας για τις εξελίξεις των ερευνών γύρω από το DNA

10. Εικονογραφική αναπαράσταση των εργασιών των Τζέιμς Γουάτσον και Φράνσις Κρικ πάνω στο DNA

Eun-Ho-Park
Καθηγητή βιολογίας του Πανεπιστημίου Hanyang N. Κορέας. Από το επίσημο δελτίο των κορεατικών ταχυδρομείων.

Μετάφραση και συμπληρωματική εικονογράφηση Π. Λεούση.

Luciano Pavarotti η “Φωνή” που σίγησε...

Στις 6 Σεπτέμβρη του 2007, στις 5 το πρωί, έφυγε ο Λουτσιάνο Παβαρότι. Ο θάνατός του συγκίνησε ολόκληρο τον πολιτισμένο κόσμο και απασχόλησε τα παγκόσμια μέσα επικοινωνίας κάθε μορφής, αποδεικνύοντας τη μεγάλη δημοτικότητα του μοναδικού αυτού καλλιτέχνη. Ίσως κανένας τενόρος στον κόσμο δεν είχε υπάρξει τόσο δημοφιλής. Σαν μοναδική εξαίρεση θα μπορούσε να αναφερθεί μόνο ο Ενρίκο Καρούζο (2), ο “Μέγας Καρούζο” όπως είχε αποκληθεί.

Ο Παβαρότι είχε γεννηθεί στη Μόνενα της Ιταλίας στις 12 Οκτωβρίου 1935. Ο πατέρας του ήταν αρτοποιός, αλλά τραγουδούσε ταυτόχρονα στη χορωδία «Corale Gioachino Rossini» της περιοχής. Λάτρης της όπερας, μετέδωσε στο γιο του την αγάπη γι’ αυτή τη θαυμάσια μορφή τέχνης. Μάλιστα, κατά την επικήδεια τελετή του Λουτσιάνο προβλήθηκε βίντεο που έδειχνε πατέρα και γιό Παβαρότι σε ένα ντουέτο τους.

Μετά τις φωνητικές σπουδές του, ο Παβαρότι έκανε

την πρώτη του εμφάνιση στη σκηνή στις 29 Απριλίου 1961, στη Λυρική σκηνή της πόλης Reggio Emilia, ερμηνεύοντας με επιτυχία το ρόλο του Ροδόλφου στην όπερα Μπόεμ

του Τζ. Πουτσίνι (4). Αυτός ο ρόλος έμελλε να μείνει ο πιο αντιπροσωπευτικός του καλλιτέχνη.

Τον ίδιο χρόνο θριαμβεύει στο διεθνή διαγωνισμό τραγουδιού Achille Peri και, λίγους μήνες μετά, παντρεύεται την

4. Σκηνικό (σοφίτα) της όπερας *La Μποεμ* του Τζιάκομο Πουτσίνι

Adua Veroni. Ο απόηχος της επιτυχίας που σημείωσε στην όπερα Μπόεμ απέφερε προτάσεις από πολλές λυρικές σκηνές της Ιταλίας, αλλά και του εξωτερικού. Παντού η επιτυχία ήταν μεγάλη, προμηνύοντας την εντυπωσιακή του εξέλιξη.

Δεύτερος μεγάλος ρόλος που ερμήνευσε ο Παβαρότι ήταν αυτός του Δούκα της Μάντοβας (5), στο Ριγκολέτο του Τζ. Βέρντι. Η αρχή έγινε στα λυρικά θέατρα του Κάπρι, της Μπρέσια και στο ιστορικό Teatro Massimo του Παλέρμο, υπό τη διεύθυνση του Tullio Serafin (για χρόνια προσωπικού συνεργάτη της Μαρίας Κάλλας). Ο Λουτσιάνο Παβαρότι είχε ήδη καθιερωθεί στη συνείδηση όλων των Ιταλών ως ο μεγάλος τενόρος που θα άφηνε εποχή.

Αμέσως μετά άρχισε η κατάκτηση του διεθνούς κοινού. Η αρχή έγινε στο Λονδίνο, πάλι με την όπερα Μπόεμ. Ο θόρυβος της επιτυχίας άνοιξε διάπλατα τις λονδρέζικες πύλες του ιστορικού Covent Garden

3. Το θέατρο Ρέτζιο Εμίλια όπου άρχισε την καριέρα του ο Παβαρότι

5. Ο Δούκας της Μάντοβας από το Ριγκολέτο του Βέρντι

6

8

9

όπου τραγουδῆσε με διευθυντή ορχήστρας τον Giuseppe Di Stefano.

Η συνέχεια ήταν ακόμα πιο εύκολη. Η γνωστή δισκογραφική εταιρεία Decca Records του ζητά συνεργασία, έρχεται πρόταση από το Μαϊάμι των ΗΠΑ, όπου πραγματοποιεί θριαμβευτικές κοινές εμφανίσεις με την Joan Sutherland (6), ένα από τα μεγάλα φωνητικά αστέρια του αιώνα (1965), με τις όπερες Λουτσία ντε λα Μερμούρ του Γκ. Ντονιζέτι, Υπνοβάτιδα του Β.Μπελίνι και Τραβιάτα του Τζ. Βέρντι.

Τον ίδιο χρόνο έρχεται η σειρά της περιφημής Σκάλας του Μιλάνου (7) να επικυρώσει τη μεγάλη επιτυχία του. Εμφανίζεται στο Ελιξίριο του έρωτα του Ντονιζέτι, στη Μποέμ υπό τη διεύθυνση του Φον Κάραγιαν (8) και, αμέσως μετά, στην εκτέλεση του Ρέκβιεμ του Βέρντι στη μνήμη του Ιταλού μαέστρου Αρτούρο Τοσκανίνι.

Έκτοτε οι επιτυχίες συνεχίζονται μία μετά την άλλη, με συνεχείς εμφανίσεις στα σπουδαιότερα λυρικά θέατρα όλου του κόσμου, όπως στη

Μετροπόλιταν της Νέας Υόρκης ή στη **Royal Opera House** (9) του Λονδίνου, με μαέστρους του μεγέθους του Claudio Abbado, Φον Κάραγιαν

Ένα παράδειγμα των εκπληκτικών φωνητικών προσόντων του Παβαρότι που συζητήθηκε έντονα και εντυπωσίασε ήταν το γεγονός που συνέβη στη Μετροπόλιταν της

σεις από παντού. Βραβεία “γκράμι”, δίσκοι πλατινένιοι και χρυσοί... Το όνομα Παβαρότι κυριαρχεί στο καλλιτεχνικό στερέωμα

Και ενώ τις δεκαετίες του ‘70 και του ‘80 οι μεγάλες συναυλιακές συγκεντρώσεις ήταν υπόθεση των συγκροτημάτων της μουσικής της ροκ και της τζαζ, τη δεκαετία του ‘90 η κλασική μουσική πήρε το μεγάλο μερίδιό της και σ’ αυτό τον τομέα, χάρη κυρίως στο Λουτσιάνο, αλλά και στις άλλες δύο άλλες μεγάλες προσωπικότητες του

7. Η Σκάλα του Μιλάνου, κομβικός σταθμός στη σταδιοδρομία κάθε λυρικού καλλιτέχνη

Ν. Υόρκης (10) το 1972: Σε μία άρια όπερας του Γκ.Ντονιζέτι υπάρχει μία ιδιαίτερα ψηλή νότα (κόντρα ντο), γραμμένη να τραγουδηθεί με “ψεύτικη φωνή”. Όμως ο Παβαρότι την μετέτρεψε σε κορώνα, αφήνοντας έκπληκτους ακροατές και κριτικούς, και υποχρεώνοντας το κοινό να τον ανακαλέσει στη σκηνή 17 φορές! Πρόκειται για ρεκόρ που δεν έχει προηγούμενο στην ιστορία του λυρικού τραγουδιού.

Τηλεόραση, δισκογραφία, μεγάλα συμβόλαια, μετακλή-

καιρού μας: των τεσσάρων Χοσέ Καρέρας (11) και Πλάσιντο Ντομίγκο (12). Χιλιάδες ακροατές παρακολούθησαν τις κοινές συναυλίες τους σε τεράστιους ανοικτούς χώρους, όπως στις Θέρμες του Καρακάλα, στις 7 Ιουλίου 1990 (13), με μαέστρο τον Ινδó Zubin Metha (14). Η ορχήστρα που τους συνόδευε αριθμούσε 180 κορυφαίους μουσικούς, επιλεγμένους από το μουσικό δυναμικό του Teatro dell’Opera di Roma και του «Maggio Fiorentino» (Φλωρεντινού Μάη). Για να

10. Το θέατρο στο οποίο ο Λουτσιάνο έζησε θριάμβους και έδωσε την επίσημη αποχαιρετιστήρια του παράσταση

11

13

12

γίνει κατανοητό το μέγεθος της φήμης των καλλιτεχνών αυτής της παράστασης και η επιτυχία της, αρκεί να αναφερθεί ότι ενώ το θέατρο χωρούσε 6.000 θεατές, η ζήτηση έφτασε τα 200.000 εισιτήρια!

Αυτού του τύπου οι μεγαλειώδεις συναυλίες επαναλήφθηκαν στο Χάιντ Παρκ του Λονδίνου (ήταν η πρώτη φορά που δινόταν συναυλία κλασικής μουσικής στο ιστορικό πάρκο) που την παρακολούθησαν περισσότεροι από 150.000 θεατές, στο Central Park της Νέας Υόρκης (Ιούνιος 1993) ενώπιον 500.000 θεατών και πολλών εκατομμυρίων άλλων από τις τηλεοράσεις όλου του κόσμου, και στο Παρίσι, κάτω από τη σκιά του Πύργου του Άιφελ (Σεπτέμβριος 1993), μπρος σε ένα πλήθος 300.000 θεατών... Ύστερα ήρθε η σειρά των Ολυμπιακών Αγώνων του Λος Άντζελες (1994) οι Θέρμες του Καρακάλα και το Παρίσι το 1998.

Το ρεπερτόριο των συναυλιών των τριών τενόρων, εκτός από γνωστές άριες από όπερες, περιλάμβανε γνωστά παγκοσμίως δημοφιλή εθνικά

τραγουδία και καντσονέτες, όπως τα Μεξικάνικα *Cielito lindo* και *Amarola*, το ρώσικο *Όσι Τσόρνιε*, το γαλλικό *La Vie en Rose*, το αγγλικό *Memory*, τα ιταλικά *Torna a Surriento*, *Ό sole mio*, *Core 'ngrato* κ.ά., καθιστώντας με αυτό τον τρόπο ακόμα πιο δημοφιλή τα κοντσέρτα τους, αφού απευθύνονταν σε ευρύτερες μάζες μουσικόφιλων.

Την 1^η Αυγούστου 1999 ο Παβαρότι έδωσε μία μεγάλη συναυλία στο Βουκουρέστι, δίνοντας την ευκαιρία στα Ρουμανικά Ταχυδρομεία για την έκδοση γραμματοσήμου με το πρόσωπό του (15).

Το επίσημο αποχαιρετιστήριο κοντσέρτο έδωσε το 2004 στη Μετροπόλιταν της Νέας Υόρκης. Λίγο μετά τραγούδησε στην Αρένα της Πόλα της Κροατίας και το 2006 προσκλήθηκε και τραγούδησε στην τελετή έναρξης των Χειμερινών Ολυμπιακών Αγώνων του Τορίνο.

Όμως το ίδιο χρόνο χρειάστηκε να γεχειριστεί εσπευσμένα, σε νοσοκομείο της Ν. Υόρκης. Ήταν η αρχή του τέλους. Καρκίνος στο πάγκρεας...

Ολοκληρωμένος καλλιτέ-

14

15

16

17

Ramazzotti, Brian Adams, Stevie Wonder, Anastasia. Με την ευκαιρία των συναυλιών της Μόντενας, τουλάχιστον 100 τραγουδιστές είχαν την ευκαιρία να συντραγουδήσουν με τον μεγάλο τενόρο, δημιουργώντας έτσι ένα σπουδαίο καλλιτεχνικό σταθμό στη σταδιοδρομία τους.

Λάτρης του καλού φαγη-

20

τού όπως ο συμπατριώτης του, ο μεγάλος συνθέτης των Γάμων του Φίγκαρο Τζιακίνο Ροσσίνι, γυναίκας, σαν γνήσιος Ιταλός (το Δεκέμβρη του 2003 παντρεύτηκε την κατά αρκετές δεκαετίες νεώτερή του Nicoletta Mantovani), είχε συχνές διαμάχες με την ιταλική...εφορία, γεγονός που έπληξε σε κάποιο σημείο το γόητρό του, αλλά που δεν εμπόδισε την παγκόσμια κριτική να τον

22

18

κατατάξει σαν ένα από τους μεγαλύτερους τενόρους του αιώνα. Και τούτο όχι μόνο για τα φωνητικά του προσόντα ή για την εκπληκτική τεχνική της φωνής του, αλλά και για την υποκριτική του ικανότητα και σκηνική άνεση... Πεθαίνοντας άφησε διαθήκη ύψους 200 εκατομμυρίων ευρώ.

Η είδηση του θανάτου του Παβαρότι συγκλόνησε τον κόσμο

19

του Βέρνι και ο Αντρέα Μποτσέλι το Ave Verum Corpus του Μότσαρτ.

Χώρες εξωτικές, μικρές και μεγάλες, άρχισαν να εκδίδουν γραμματόσημα με τον Παβαρότι. Τιμούν τη μνήμη του αλλά και επωφελούνται οικονομικά από τη μεγάλη δημοτικότητά του. Ο αριθμός των

21

και αποτέλεσε πρώτη είδηση στα μέσα μαζικής επικοινωνίας απ' άκρη σ' άκρη της γης. Η νεκρώσιμη ακολουθία πραγματοποιήθηκε στον καθεδρικό ναό του Σαν Τζεμινιάνο (22), στη γενέτειρά του Μόντενα. Παρευρέθηκαν 50.000 άτομα, μεταξύ των οποίων πολλές διεθνείς προσωπικότητες της πολιτικής και της τέχνης. Παρόντες επίσης ο πρόεδρος της Ιταλικής Δημοκρατίας και ο Πρωθυπουργός Ρομάνο Πρόντι. Κατά τη διάρκεια της, και μέσα σε μεγάλη συγκίνηση, η σοπράνο Raina Kabai-vanska τραγούδησε το Ave Maria

εκδόσεων συνεχώς ανεβαίνει. Ίσως ξεπεράσει και αυτόν της Νταϊάνας ή της Μέριλιν Μονρό. Αυτό γίνεται με όλους τους μεγάλους ή τους διεθνώς πολύ αγαπητούς. Τέτοιους σαν τον Luciano Pavarotti.

Λάκης Τσάκωνας
Πηγή: Wikipedia

Hommage a Luciano Pavarotti

Luciano Pavarotti (Modena, 12 de outubro de 1935 - Modena, 6 de setembro de 2007) foi um cantor lírico italiano, grande intérprete das obras de Donizetti, Puccini e Verdi.

ΟΙ ΝΕΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

α) ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ

ΕΛΛΑΔΑΣ

• Στις 2 Νοεμβρίου 2007 κυκλοφόρησε η εικονιζόμενη αναμνηστική σειρά 5 γραμματοσήμων με τίτλο "ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΑΘΛΗΤΙΚΑ ΣΩΜΑΤΕΙΑ", κλάσεων € 0,02-0,04-0,54-2,29 και 5.00.

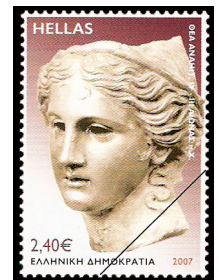
Εκδόθηκαν επίσης 30.000 Εικονογραφημένοι Φάκελοι ΠΗΚ προς € 6.60, Τυποποιημένες Σειρές Γραμματοσήμων, 2.500 Απλά Λευκώματα Γραμματοσήμων Σειράς προς € 15.60, 5.000

Κάρτες Μάξιμουμ PREPAID προς € 1.50 εκάστη και Φύλλο Προσωπικού Γραμματοσήμου Α4 "Ολυμπιακός ΣΔ.Φ.Π."

• Στις 14 Δεκεμβρίου 2007 κυκλοφόρησε μία Αναμνηστική Σειρά δύο γραμματοσήμων με τίτλο "ΚΟΙΝΗ ΣΕΙΡΑ ΕΛΛΑΔΑ-ΑΡΜΕΝΙΑ", κλάσεων € 0,54 (τεμ. 5.000.000) και € 2.40 (τεμ. 250.000).

Εκδόθηκαν επίσης 25.000 Εικονογραφημένοι Φάκελοι ΠΗΚ προς € 4.00, 2.500 Απλά Λευκώματα Γραμματοσήμων Σειράς προς € 10.00 και 10.000 Κάρτες Μάξιμουμ PREPAID προς € 1.50 εκάστη.

ΚΥΠΡΟΥ:

• Στις 15 Νοεμβρίου κυκλοφόρησε η εικονιζόμενη σειρά γραμματοσήμων "Χριστούγεννα 2007", η οποία αποτελείται από 3 γραμματόσημα αξίας 13, 30 και 40 σεντ. Την ίδια μέρα κυκλοφόρησαν ΦΠΗΚ προς € 1.03 και κάρτες μάξιμουμ με τα γραμματόσημα της σειράς προς € 1.50 η σειρά.

Τα γραμματόσημα των σειρών "Οριστική Σειρά 2007", "Η Κύπρος δια μέσου των Αιώνων" και "Χριστούγεννα 2007" κυκλοφόρησαν με αναγραφή της αξίας τους και σε Ευρώ, όπως καθορίστηκε μετά την οριστικοποίηση της ισοτιμίας Λίρας - Ευρώ.

• Την 1η Ιανουαρίου 2008 θα κυκλοφορήσει η εικονιζόμενη κοινή σειρά Κύπρου-Μάλτας “Υιοθέτηση του ευρώ”, η οποία αποτελείται από ένα φεγιέ δύο γραμματοσήμων συνολικής αξίας € 2. Την ίδια μέρα θα κυκλοφορήσουν ΦΠΗΚ προς € 2,34.

ΟΗΕ

Στις 15.10.2007 κυκλοφορήσαν έξι νέες σειρές γραμματοσήμων έκδοσης ΟΗΕ (U.N.P.A.).

1. Με τίτλο “FLAGS”, αξία σειράς 1,16 € και ΦΠΗΚ COMBO 1,48 €.
2. Με τίτλο “END SPECIES”, αξία σειράς 5,80 €, ΦΠΗΚ COMBO 6,76 € και ΦΠΗΚ TRIPL. E 6,58 €.
3. Με τίτλο “COIN & FLAG”, αξία σειράς 10,87 € και ΦΠΗΚ JUMBO 12,88 €.
4. Με τίτλο “PEACEFUL VISIONS”, αξία σειράς 4,54 €, ΦΠΗΚ TRIPLE 5,32 €.
5. Με τίτλο “DEFINITIVE”, αξία σειράς 0,67 € και ΦΠΗΚ COMBO 0,99 €.
6. Με τίτλο “SOUTH AMERICA”, αξία σειράς 3,99 €, ΦΠΗΚ COMBO 4,94 €, ΦΠΗΚ TRIPLE 4,77 € και BOOKLET 18,04 €.

β) ΕΙΔΙΚΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΕΣ ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ

ΕΛΛΑΔΑΣ

• Χρησιμοποιήθηκε με την ευκαιρία της έκθεσης γραμματοσήμου με θέμα το περιβάλλον που πραγματοποιήθηκε από 15 έως 21 Οκτωβρίου 2007 από την Πανελλήνια Ένωση Φιλοτελιστών Υπαλλήλων ΕΛΤΑ.

• Χρησιμοποιήθηκε με την 1^η Δεκεμβρίου 2007 με την ευκαιρία της Παγκόσμιας Ημέρας κατά του AIDS. Παράλληλα εκδόθηκαν δύο προσωπικά γραμματόσημα με σχετικό μήνυμα.

ΚΥΠΡΟΥ

• Με την ευκαιρία της Παγκόσμιας Φιλοτελικής Έκθεσης “SINDELINGEN 2007” που έλαβε χώρα στο Σίντελφίνγκεν της Γερμανίας από 26-28 Οκτωβρίου 2007, χρησιμοποιήθηκε η εικονιζόμενη σφραγίδα.

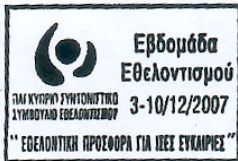

γ) ΣΦΡΑΓΙΣΤΙΚΟΙ ΔΑΚΤΥΛΙΟΙ ΚΑΙ ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΑ ΣΥΝΘΗΜΑΤΑ:**ΕΛΛΑΔΑΣ**

• Από 8/11/ έως 11/11/2007 “8-11 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ ΕΟΡΤΗ ΠΟΛΕΜΙΚΗΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ”, από τα κέντρα διαλογής Θεσσαλονίκης και Αττικής.

• Από 17 έως 24/12 2007, από το Κεντρικό Κατάστημα Καβάλας

Καβάλα
ΤΟΠΟΣ ΤΕΣΣΑΡΩΝ ΕΠΟΧΩΝ

ΚΥΠΡΟΥ

• Με την ευκαιρία των εκδηλώσεων για την “Εβδομάδα Εθελοντισμού”, χρησιμοποιήθηκε το εικονιζόμενο ειδικό αναμνηστικό σύνθημα από 24 έως 25 Σεπτεμβρίου 2007.

• Με την ευκαιρία των εκδηλώσεων για τη “Διεθνή Ημέρα Αναπήρων”, χρησιμοποιήθηκε από 29 Νοεμβρίου έως 7 Δεκεμβρίου 2007 το εικονιζόμενο ειδικό αναμνηστικό σύνθημα.

Σημείωση σύνταξης: Σε περίπτωση που παρατηρούνται ελλείψεις στην καταγραφή πληροφοριών σχετικά με τις Νέες Εκδόσεις, αυτές οφείλονται αποκλειστικά στην μη έγκαιρη ή ελλιπή πληροφόρηση από μέρους των αρμόδιων Ταχυδρομικών Υπηρεσιών.

ΠΡΟΣΕΧΕΙΣ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ

Μέχρι στιγμής έχουν γίνει γνωστές οι ακόλουθες θιθενείς εκθέσεις:

ISRAEL '08	Τελ Αβιβ, 14-22 Μαΐου	Π. Λεούσης (τηλ. 210 2825134)
SALON DU TIMBRE '08	Παρίσι 14-22 Ιουνίου	Π. Λεούσης
EFIRO '08	Βουκουρέστι 20-28 Ιουν.	Κ. Χαζάπης (τηλ. 210 9813 127)
OLYMPHILEX '08	Πεκίνο Ιούλιος-Αύγ.	Ελλείπουν πληροφορίες
PRAGA '08	Πράγα 12-14 Σεπτ.	Σ. Μπόζοβιτς (210 6519 553)
WIPA '08	Βιέννη 18-21 Σεπτ.	Γ. Σπάρης (τηλ. 210 8082 479)
CHINA '09	Λουογιάνγκ 10-16 Απρ.	Ελλείπουν πληροφορίες
IBRA '09	Έσσεν 6-10 Μαΐου	Κ. Χαζάπης (τηλ. 210 9813127)
BULGARIA '09	Σόφια 27-31 Μαΐου	Ελλείπουν πληροφορίες
PHILAKOREA '09	Σεούλ 30 Ιουλίου-4 Αυγ.	Ελλείπουν πληροφορίες
ANTWERP '10	Αμβέρσα 8-10 Απριλίου	Δεν έχει οριστεί
LONDON '10	Λονδίνο 8-15 Μαΐου	Δεν έχει οριστεί
INDIA '10	Ν. Δελχί Σεπτέμβριος	Ελλείπουν πληροφορίες
PORTUGAL '10	Λισαβώνα 1-10 Οκτ.	Γ. Σπάρης (τηλ. 210 8082 479)
JOBURG '10	Γιοχάνεσμπουργκ 27-31 Οκτ.	Ελλείπουν πληροφορίες